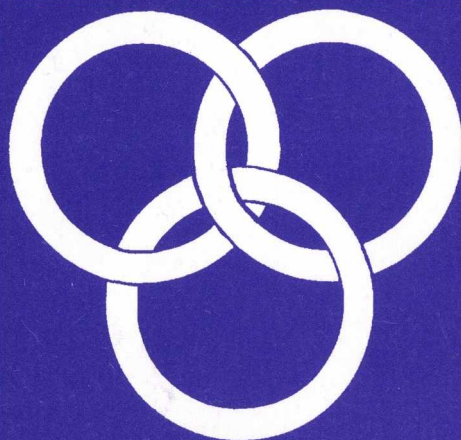

1997 IV. NEGYEDÉV

Vezess!

KERESZTYÉN IFJÚSÁGI VEZETŐK LAPJA

29.

Vezess!

KERESZTYÉN IFJÚSÁGI VEZETŐK LAPJA

Kiadó:

**Magyarországi Keresztyén Ifjúsági
Egyesület
(M KIE)**

Szerkesztőség:

1085 Budapest, Horánszky u. 26.
Telefon/fax: (06-1) 267-0587

Szerkesztők:

Denke Villő
Silló Melinda

Szedés-tördelés:

Donát Bt.
1203 Bp., Szarvas u. 10.
Telefon/fax: 285-6927

Nyomdai kivitelezés:

FÉBÉ Bt.
Budapest
Felelős vezető:
Tóth Béla

Megjelenik
negyedévente

Megrendelhető a
szerkesztőség címén

Ára: 1 évre 600 Ft
(postaköltséggel
együtt)

*Uram, vezess engem,
hogy én is Hozzád
vezethessek másokat!*

A TARTALOMBÓL

Erőt ad a megfáradtnak...	4
KIE arcképcsarnok – George Williams	8
Tanuljunk egymástól – Követke	10
Az ifjúkor nagy kérdései	
– „Családom és...”	12
Figyelmedbe ajánljuk	16
Advent – Karácsony – Újév	18, 22
Európai Ten Sing Fesztivál	24
Vallások, felekezetek, irányzatok	29
Forintos akciók	30
Kézművesség	32
Sport, kirándulás, táborozás	36
és sok más...	

LAPUNK SZERZŐI ÉS MUNKATÁRSAI

Albert Ágnes	tördelő-szerkesztő	Budapest
Alföldi Katalin	egyetemi hallgató	Budapest
Antal Ferene	KIE munkás	Békéscsaba
Boda Zsuzsa		Csömör
Bölcsföldi András	református lelkipásztor	Kecskemét
Csizmadia Csaba	egyetemi hallgató	
Demeterné Harmathy Zsófia	református hitoktató	Budapest
Denke Villő	KIE önkéntes	Németország
Dobos Réka	KIE önkéntes	Budapest
Dr. Kovács Bálint	KIE szenior	Budapest
Fodorné Ablonczy Margit	református lelkipásztor	Kecskemét
Gábor Andrea	oktató	Tiszavasvári
Magassy Sándor	lelkész órnagy	Horvátország
Martonné Szalóky Eszter	gyógytornász	Budapest
Miklósné Tóth Sára	szerkesztő	Budapest
Milotta Krisztina	diakónus-hitoktató	Pécs
Silló Melinda	projekt adminisztrátor	Budapest
Szabó István	református lelkipásztor	Budapest
Székely Ágnes	főiskolai hallgató	Veszprém
Tóth L. Kristóf	református lelkipásztor	Pátka
Verebes Dóra	festő-restaurátor	Budapest

valamint: Szalay Lajos, Beney Zsuzsa, Illyés Gyula, Henri Matisse,
Füle Lajos, Kövesdi Kiss Ferenc, Tornay András, Marcello D'Orta,
Sem Tob

Isten nem a zűrzavarnak, hanem a békességnek Istene

1 Kor 14,33

Nem kell ahhoz messzire mennünk, hogy zűrzavart találjunk. Elég, ha figyelmesen körbetekintünk a világban. Nézzünk kicsit körül a hivatalokban, az iskolánkban, a munkahelyünkön. Sőt mi több, néha még a lakóhelyünkön és talán még a gondolatainkban is felfedezhetjük. A ma emberének bizony kevés dolog egyértelmű. Azt mondjuk, a dolgok nem feketék és fehérek. Vagy: ez bonyolult, nem olyan egyszerű; és még folytathatnánk. Ennek eredménye, hogy sokszor nem tudjuk a dolgokat a „helyükre tenni”. Nem tudjuk, mihez kezdjünk a miket érő hatásokkal. Nem tudjuk feldolgozni a külvilágok hozzáink áramló – sokszor egymásnak ellentmondó – információk áradatát.

Ez lehet a zűrzavar első lépcsőfoka. Az igéken az áll, hogy Isten NEM a zűrzavar Istene. Ha vele szeretnénk járni, akkor nem lehet szerintünk zűrzavar. Ő azt szeretné, ha békességben járnánk. A békesség lelkiállapot és ajándék. Sokszor független a külvilágtól. Akkor tudjuk elérni, amikor minden olyan dolgot, ami a zűrzavarhoz vezethet Őfelé viszünk és átadjuk Neki.

Imádkozunk a békességért. Tévedés viszont azt gondolni, hogy ha már az én lelkemben csak békesség van, akkor már nyugodtan hátradőlve megpihentünk. Nem mondhatjuk azt: „Na most végre minden rendben van, csak most ne történjen semmi”.

Az Úr azt várja el tőlünk, hogy ha eljutottunk a békességre, akkor próbáljunk meg mindent megtenni azért, hogy embertársaink lelkében is békesség legyen.

Imában hívd az Urat, amikor úgy érzed, belőled hiányzik a békesség. Imádkozunk, testvérek egymás lelki békességéért.

Székely Ági

gyenge ! ✓

olaj itt a hitet jelenti! Mások ezt vitatják. De ha arra gondolunk, hogy a hit átruházhatatlan, hogy a hit a legmélyebben személyes, akkor közel járunk a példázat nagy igazságához. Ám csak akkor, ha nem feledjük, hogy ennek a hitnek saját tartalma van: Isten Országának eljövételére irányul. Bármennyire is szeretnénk sokszor megosztani, megfelelni a hitünket azokkal, akiket szeretünk, ez lehetetlen-ség. Amit tehetünk: hitünk tartalmára utalunk, és másokat is felé fordítunk. A példázat másik nagy feszültsége az, ami az egész drámát kiváltja: „késven pedig a vőlegény” (5.). A kifejezés szó szerinti jelentése: „időben elhúzódot” a vőlegény jöve-tele, „elidőzött” az esküvői menet. Ezért fogy az olaj a lámpásból. (Nyilván nem-csak arra nem volt mód, hogy eloltsák a lámpát, hogy majd a vőlegény jöttét jelző kiáltáskor újra meggyújtás. A lámpásnak égni kellett, mert bármelyik pillanatban megérkezhetett az esküvői menet! Ilyen értelemben a hitet nem lehet „takarékláng-ra” venni!) Ez a késlekedés a feszültség növekedését is jelenti. Ez a hit legerősebb próbája. A Zsidókhöz írt levél szerzője is jól látja ezt, és biztatja a várakozókat: „békességés tőrésre van szükségetek, hogy az Isten akaratát cselekedvén, elnyerjétek az ígéretet. Mert még vajmi kevés idő, és aki eljövendő, eljő és nem késik. Az igaz pedig hitből él. Aki pedig meghátrál, abban nem gyönyörködik a lelkem.” (Zsid. 10,36–38.) A várakozásban elveszteni a hitet azt jelenti, hogy feladtuk a várakozásunk tartalmát, meghátráltunk. Ha viszont elhúzódik a Isten Országának jöve-tele, elveszítjük a hitünket, vagyis a megoszt-hatatlant, a legszemélyesebbet, amit más nem adhat kölcsönbe és nem felezhet meg velünk. Ez a példázat figyelmeztetése.

Miért voltak eszesek az eszesek és bolondok a bolondok? Tehettek az utóbbiak arról, hogy „késett” a vőlegény? Kellett volna ezzel előre számolniok? Az eszesek azért voltak azok, mert kalkuláltak ezzel? A válasz egyszerű és világos. Jézus szerint azok az eszesek, akik „nem tudják sem a

napot, sem az órát”, és azok a bolondok, akik tudni vélik azt. Azok az eszesek, akik nem egy megadott időre teszik fel a tétet, hanem az Isten Országára! Azért voltak eszesek az eszes szüzek, mert ők a vőle-gényt várták, nem az időpontot. Ahol ez így van, ott egy egészen más életforma bontakozik ki. Akkor a várakozásunk nem egy menetrend beteljesedésére irányul, hanem arra, hogy mindig készen legyünk a „vőlegény megérkezésére”, s ez esetben leszünk készek az eljövetelekor is! Luther mondta: ha tudnám, hogy Jézus Krisztus holnap visszatér, kimennék a kertbe és elültetnék egy fát. Mit mond ezzel? Hogy úgy kell a legtöbbre várnunk, hogy az egész életünkkel várjuk.

Hogyan lehet ez? A példázat legdrámaibb mondata az, amikor a vőlegény érkezését elmulasztók zörgetnek az ajtón: „Uram, uram! nyisd meg minékünk!” Ott voltak egész éjszaka, de éppen akkor mégsem voltak ott, mikor megérkezett a vőlegény. A válasz: „Nem ismerlek titeket!” Jézus a Hegyi Beszédben mondja, hogy sokan lesznek, akik majd az utolsó napon az ő nevét kiáltják: „Uram, uram, hát nem a te nevedben prófétáltunk-é, és nem a te nevedben úztünk-é ördögöket...? És akkor vallást teszek majd nekik: Soha-sem ismertelek titeket!” (Mt 7,22–23) Nem az életükkel, hanem az életük egy-egy nagy teljesítményével várták! Ezért nincsenek ott az éj mélypontján, mikor az érkező vőlegény a lámpások fényénél egytől egyig láthatja az őt várók arcát. A kiáltás, hogy „jertek elébe”(6.), úgy is fordítható: „mutassátok meg magatokat neki!” Akinek a hite nemcsak ünnepi díszfény, hanem az egész valóját bevilágító sugárzás, azt „ismerni fogja” az örök élet Ura. Boldogok is vagyunk-e, s nemcsak eszesek, ha így várunk? Igen! „Mert az Isten, aki szólt: setétségéből világosság ragyogjon, ő gyújtott világosságot a mi szívünkben az Isten dicsősége ismeretének a Jézus Krisztus arcán való világotlaltása végett.” (2Kor 4,6)

Szabó István

A Békéscsabai KIE augusztus 8–16 között rendezte meg hagyományos nyári csendes hetét, amelyen az Egyesült Államokból érkezett ígérhető, Chuck Butler is aktívan részt vett. A szanazugi konferencián egyaránt lehetőség nyílt önfeledt élvezetére és az Ige elmélyült hallgatására, tanulmányozására.

Augusztus 6–13 között Nyomkereső Vezetőképző volt Szolnokon. A tábor remekül sikerült.

Szeptember harmadik hétvégéjén került megrendezésre Szolnokon a KIE országos gyerektáborra, amelyen 25 fiatal vett részt az ország minden tájáról. A hétvége nagy-szerű hangulatban telt.

✓ Csáky Márta, a szolnoki KIE elnöke ez év szeptemberétől a Berlini KIE Missziós Center hallgatója, Denke Villó pedig szeptembertől szintén Németországban önkénteskedik az ottani KIE-nél. Isten adja ezt az évet az ő gazdagodásukra, hogy hazatérve újra, megújult erővel az itthoni fiatalok között szolgálhassanak.

Sajnálattal adjuk hírül, hogy a Ten Sing Bizottság kiválósága, Gál (Bíró) Mónika (Bogyó), a kifogyhatatlan munkabírásából és szíveket megvidámító mosolyáról közismert elnöke lemondott tisztségéről.

Augusztus 31-én ismét Közgyűlés volt az M KIE házatáján. A Közgyűlés megerősítette tisztségében Lupták György (Lupi) elnököt és alelnökként megválasztotta Dobos Pált. Az Alapszabály értelmében az elnök bármilyen akadályoztatása esetén az alelnök látja el az elnöki teendőket. Mivel Lupi hosszabb távon Finnországban tartózkodik, jelenleg Palkó látja el az elnöki feladatokat. Az ő munkáját és a KIE megújulását segítő egy négyfős gárdát is bizalmával ajándékozott meg a Közgyűlés. A négyfejű sárkány néven közismert banda tagjai: Alföldi Kata (Alfi), Csizmadia Csaba (Csizi), Dobos Réka (Dobkó), Frank Klára (Fröke).

Jövő év áprilisában az M KIE vendége lesz a németországi Westbund (az ottani KIE egyik területi egysége) delegációja. A látogatás célja a két szervezet között már korábban megkezdett/megindult kapcsolatok kiszélesítése, az együttműködés új területeinek felkutatása, tapasztalatcsere.

1997. év a házasságok éve volt. Tavasszal és nyáron sorra kötöttek az igazán KIE-s frigyek. Könyvi + HorviZsuzsi és Bogyó + GálGabi életére is Isten áldását kérjük.

Minden kedd reggel fél 7 és 7 között imaközösséget tartunk a KIE-ért. Bárhol vagy ilyenkor, buzdítunk, hogy csatlakozz lelki közösségünkhöz. Az eddig elhangzott imákat köszönjük.

Kedves „Felajánlók”!
Köszönjük mindazok támogatását, akik idén a KIE-nek ajánlották fel személyi jövedelemadójuk 1%-át. Mivel nem tudjuk adományozóink nevét, csak így tudjuk ezt megköszönni, de köszönetünk szívből jövő. 1998-ban is lesz adóbevallás...

Kedves Előfizetők!

Mellékeltlen megtalálhatók az előfizetési csekkék. A Vezess! továbbra is évente négy alkalommal jelenik meg. Egy szám ára 150 Ft, az előfizetési díj pedig 600 Ft/példány (postaköltséggel együtt). Ez nem fedezi a költségeknek csak bizonyos százalékát, ezért adományokat köszönettel elfogadunk. Kérjük, hogy lehetőleg sárga csekkben fizessétek be, csekket a KIE irodából lehet kérni postai úton. Címünk: 1085 Budapest, Horánszky u. 26. A megjegyzésben, kérjük, közöljétek a VEZESS! címszót.

Bizunk abban, hogy jó tapasztalatokat szerezte el a Vezess! kapcsán, ezért talán sokak számára jó ötlet lehet, hogy barátainkat, ismerőseinket, kedves és kevésbé kedves szomszédainkat Karácsonyra megajándékozzuk egy-egy Vezess! előfizetéssel. Így évente akár többször is örülhet a megajándékozott a karácsonyi ajándéknak. (Ezért is van két csekk a lapban, többet pedig a KIE irodában lehet kérni.)

Csend a lelke mindennek!

Gondolatok a '97. szeptember, 26–28. Emmaus, KIE hétvégén tartott 3 órás CSEND-ről

Kedves barátom! Bizonyára már te is részese lehettél a következő szituációnak: gyanútlanul haladsz a ruhásszekrényed felé, hogy az éjszakai divatos öltözékedet nappali viseletre váltsd. Az ajtót kitérve, a hétköznapi rendtől szélsőségesen eltérő KÁOSZ tárul a szemeid elé. Félretéve minden, osztályon felüli igényt már csak arra vágyakozol, hogy megkaparints egy tiszta pólót. Belemélyedsz a KÁOSZba, kezeid átláthatatlan ruhafal mögött keresgélnék. Újjaid egyszer-kétszer végigsimítanak egy „antik” darabot, amiről eszedbe jut, milyen régen el akartad dobogni. Persze erre nincs időd. A sikertelennek tűnő vállalkozást megmenti egy jól bevált ötlet: a szennyesruha-tartóból kivesszed a 4 napja viselt felsőruházatot és büszkén elindulsz otthonról. A buszon melletted állók gyanús pillantásainak hatására döntést hozol: ha hazaérsz az első dolgod lesz rendet rakni, takarítani.

Késő este fejezed be a pakolást és jó érzéssel szemléled művedet. A szekrényedben megnyugtató látványt nyújt a rend. Pakolás közben volt, amit ki kellett dobnod. Volt, amit javítás céljából földre kellett raknod. Volt, amit másnak akartál adni. A legmeglepőbb pedig, hogy a póló, amit reggel fel akartál venni, most negyedmagával előkerült a szekrény mélyéről. Egyszerűen, csak egy kis időt kellett szánnod dolgaid rendszerezésére, s miközben eleget tettél ennek a belső késztetésnek, egészen megdöbbentő, milyen sok mindennel találkozol: dolgok, amiket túl sokáig tartottál magadnál – némelyik meg is molyosodott –, volt aminek örültél és hálát adtál, s találtál olyasmit is, amin sírva fakadtál.

Léteztek pillanatok, amikor feladattá a reményt, hogy valaha is rend lesz, s léteztek pillanatok, amikor eluralkodott a remény mámorra, mert kezdtek átláthatóvá válni dolgaid. Egy kis rend. Egy kis csend... Csend. Hagyni megszólalni a bennünk Lakozót, mert mi magunk nem beszélhetünk. Ebben a hosszúra nyúlt szünetben hagyni, hogy Isten maga szóljon hozzánk, mutasson rá félre rakott, elrejtett gyengeségeinkre, fontos feladatainkra. Azt hiszem – és vallom –, hogy Jézus csendesen jár mellettünk és nem meg-némulva. Akkor az a kérdés, hogy miért nem

halljuk Őt? Mert mi akarunk hangosabbak lenni. És ez nem csak a kimondott szóra vonatkozik, hanem a belső csendünk elnyomására is. Amikor szinte észre sem vesszük és negatív kritikát mondunk magunkban felebarátainkról. Amikor az jár a fejemben, hogy miért ő kapta ezt a bizonyos feladatot, hiszen én jobban meg tudom csinálni, „hogy néz ki már megint” stb. Nem engedhetem, hogy saját szavaim – melyek Péter tagadását példázák –, eltorzítsák Jézus tanácsait. Ezt meghallgathatom bármikor, ha elfogadom a hallgatás ajándékát. Olyan ez, mint amikor a tanítványok hallgatták Jézust. Ha egymással csevegtek volna ahelyett, hogy Tanítójukat hallgatták volna, mit mondtak volna később azoknak az embereknek, akik vágytak az evangéliumra s a velük való törődésre. Elfogadom azt az ajándékot, hogy meghallgathatom Őt.

A belső és külső csendnek – bémennyire is kényelmetlennek tűnnek –, következményei vannak. Ezt társadalmi felelősségnek szokták hívni, de érthetőbben is meg lehet fogalmazni: Krisztus ad tanácsot minden kapcsolat létesítésében, alapozásban, fenn-tartásban. Csak alázatunk kérdése, mennyire vágyunk az Ő útmutatására: „felelős vagy a rókádért, akit megszeliidítettél”.

Amikor imádkozol, szeretetből fakad, amikor a kiközösített és elhagyott emberekért harcolsz szeretetből fakad. Amikor a csendet hagyod uralkodni, ott és amikor Isten akarja az is szeretetből fakad. Ez a *szeretet-forrás az Isten-kütfőből* ömlik, hogy az *ember-virágokat* segítse és tanítsa élni. A mi csendünknek ez a látható jele. Másokért élni, a megtapasztalásainkat továbbadni. Csak helyzettől függ, hogy ez az átadás cselekedetekben vagy szavakban, simogatásban, tekintetben vagy tanácsadásban nyilvánul meg.

A csendben megtanulunk hallgatni és beszélni. Nyitott szemekkel járni és szemet hunyni, harcolni és megpihenni, küzdeni és lemondani. Másokért, magunkért Krisztussal. Tanuljunk meg naponta rendet rakni lelkünk szekrényeiben az Atya Isten előtt, hogy mindig legyen egy tiszta „ruhánk”, amivel az emberek közé mehetünk.

Milotta Krisztina

hosszú a bevezetés és a
késő a szeptembertől ✓
jól állt

egyetlen jó ✓
ki is a lány (visszafigyelés?) ✓
7

GEORGE WILLIAMS

KIE alapító

(Asway 1821. – London 1905.)

„Ne feledkezetek meg vezetőitekről, akik az Isten igéjét hirdették nektek. Figyeljetek életük végére, és kövessétek hitüket.”

(Zsid. 13,7)

A felfordult szénás szekér

Egy angliai tanyán (Asway-farm) földműves családban látta meg a napvilágot a KIE alapító: George Williams. Nyolc fiú volt a családban, és őt is földműves munkára szánták. Ehhez azonban se kedve, se tehetsége nem volt. Ezt igazolta az a történet, amikor egy általa megrakott szénás szekér felborult. Ekkor szülei úgy döntöttek, hogy kereskedői pályára adják. Egy testvére már ezen az úton előtte járt. Egy közeli kisvárosban, Bridgewaterben levő posztó (textil) kereskedésben kezdte meg tanoncidejét (ma ipari tanuló). A 27 dolgozó közül az egyik elvitte a helyi templomba, ahol a lelkész, James Evan igehirdetése megragadta és elfogadta Jézus Krisztust Megváltójának. Mikor évtizedek múlva már mint KIE elnök felavatta ebben a városban is a KIE házat, így emlékezett vissza: „Bridgewaterben tanultam meg szeretni az én Uramat, Megváltómat azért, amit értem telt!” Kezébe kerültek az akkori idők nagy evangélistáinak, Finney-nek írásai is és azokból megtanulta a személyes lelkigondozás alapelemeit, a szeretetteljes érintkezést és a barátok megnyerését Krisztusnak.

Élete és szolgálata Londonban

Felszabadulása után 19 évesen Londonba ment és ott a Hitchcock-Rogers cég nagy üzletében kapott munkát. Itt 140 alkalmazott volt, akik a nagy üzlet padlásszobáiban kaptak lakást. A legtöbb alkalmazott erkölcsileg igen kifogásolható életet élt. Ezt ő észrevette már az első napokban, és imádkozni kezdett értük nemcsak magában, hanem hívó társaival együtt. Az esti alkalmat Hitchcock tulajdonos szívesen vette, és

meghatotta annak tudata, hogy érte is imádkoznak. George Williams kitűnt pontos munkájával, és rövidesen megbízták a bevásárlások vezetésével is. A tulajdonosok nemsokára bevonták tanácsközásaikba is, sőt családjukban helyet kapott. Megbíztak benne minden vonatkozásban.

A KIE megalapítása: 1844. június 6.

Abban a padlásszobában, ahol esténként összegyűltek 1844. június 6-án kimondták a KIE megalapítását, éspedig 12-en. Nagy segítségükre volt az egyik londoni igehirdető: Binney, akinek ébresztő bizonyágtételei további munkára bátorították őket. Ő maga vasárnapi iskola vezetését is vállalta. Időközben pótolni igyekezett ismereteit azzal, hogy különböző tanfolyamokat is látogatott, például szónokiskolát.

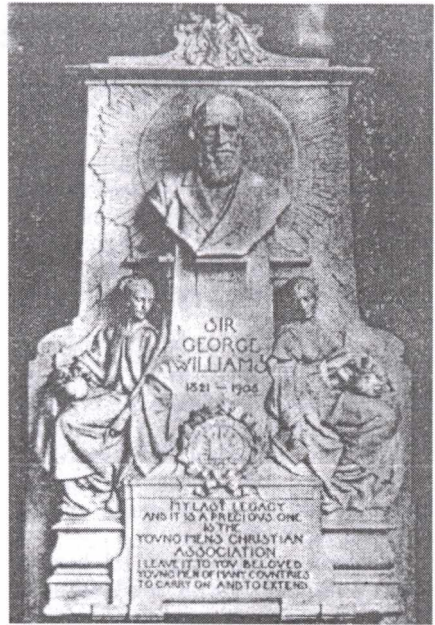
A KIE rövidesen több üzletben is megalakult és elterjedt az egész városban. A gyors terjedés igazolta, hogy ilyen egyesületre a fiataloknak nagy szükségük van lelki és erkölcsi szempontból. Rövidesen önálló titkárt alkalmaztak, és előbb bérelt helységben jöttek össze, majd néhány év múlva megvették az Exeter Hall nevű nagy házat, amely eddig is nagy társadalmi összejövetelek színhelye volt. E tekintélyes hely megszerzése azáltal is lehetővé vált, hogy George Williams feleségül vehette a tulajdonos lányát és így társtulajdonos lett. Így tekintélyes jövedelme volt és annak nagy részét az ifjúsági munka céljaira áldozta példaadó módon. Megnyerte a KIE munka támogatására az akkor egyik legtehtényesebb közéleti embert, Lord Shaftesburyt és vele 30 éven át együtt dolgoztak a köz érdekében.

Kezdetől fogva alkalmazta azt a módszert, amellyel az ellenkezőket igyekeztek megnyerni. Ezeket meghívták egy csésze teára, vagy ha megtudták, mi a kedvenc ételük, akkor vacsorát rendeztek. Így sok ellenséget fegyvereztek le. Mikor már gazdag ember volt és egy-egy célra adományt kértek tőle, megkérdezte, mennyire lenne szükség. Ha erre választ kapott, akkor közzölte, a felét ő vállalja.

Az alapítás után a legnagyobb esemény 1855-ben történt, amikor is a párizsi világkiállítás alkalmával megtartották az első világszövetségi gyűlést. Itt fogadták el a KIE célját megfogalmazó úgynevezett Párizsi Alapot, s ez így hangzik: „A KIE célja egy táborba gyűjteni azokat a fiatalokat, akik Jézus Krisztust személyes Megváltójuknak fogadják el a Szentírás alapján, hitükben és életükben Mesterük követői kívánnak lenni, és együtt munkálkodnak Mesterük országának a fiatalok közötti terjesztésén.” Ennek alapján közismert lett azaz alapelv is, hogy ifjakat ifjak által megnyerni Krisztus számára. A Párizsi Alap úgyis ismeretes, mint egyes program. Ehhez csatlakozott később a négyes program, a Lukács 2:52 alapján éspedig az ifjúság lelki, szellemi, társadalmi és testi nevelése.

A KIE 50 éves jubileuma

Londonban 1894-ben az egész világból sok ezren gyűltek egybe, hogy emlékezzenek a megtett útra és megbeszéljék a jövő teendőit. A jubileum alkalmából az angol keresztyén templomokban mindenütt megemlékeztek a KIE szolgálatáról. George Williams két kitüntetést kapott, éspedig az angol király lovaggá nevezte ki, és ettől fogva Sir George Williamsnek nevezik, és London díszpolgárává választotta. E jubileumi alkalmon jelen volt az első magyar KIE titkár, Szabó Aladár is, aki sokfelé tartott beszámolót erről az alkalomról, és beszámolóját külön kötetben is megjelentette. Ettől az időtől fogva a KIE Világszövetségi gyűlésein mindig volt magyar képviselő, sőt tagjai is lettek többen a Világszövetségi vezető testületének.

George Williamsnek, a ker. ifj. egyleti munka megalapítójának síremléke

Farmtól a székesegyházig

George Williams felett is eljárt az idő úgy, hogy szinte élete utolsó pillanatáig foglalkozott a KIE ügyével, és azt hathatósan támogatva világviszonylatban is. A magyar KIE-nek is adott támogatást. Még megérte 50 éves házassági évfordulóját is. Amikor 1905-ben meghalt, úgy temették el, mint az angol nemzet nagy halottját. Nyughelyet a nemzeti hősök között kapott a St. Pauls székesegyházban, Nelson admirális mellett. Ezt a tényt fejezi ki a magyar nyelven is megjelent életrajza és igazolja, hogy George Williams szolgálata az ifjúság érdekében egyben nemzeti ügy, de hatása az egész világra kiterjedt. Hazánkban 1883-ban alakulhatott meg a KIE Szilassy Aladár és Szabó Aladár vezetésével és szolgálta és szolgálja ma is Krisztus mentő és erősítő áldozatát a magyar fiatalok között!

Dr. Kovács Bálint

A KÖVETKEZŐ történt a nyáron:

Mint azt már elmeséltem nektek, gyermekmunka folyik Tiszavasváriban. Augusztusban egy hetet töltöttünk el az ifjúsági táborunkban. Nagyon sok gyermek jelentkezett, több, mint amennyire számítottunk. Nagyon örültünk a „telt háznak”.

42 gyermek és 10 felnőtt lett az összlétszám. Kicsit féltünk, hogy fogjuk teljesíteni az önmagunktól elvárta-
kat, hiszen tényleg kétszer annyian voltunk, mint amennyit beterveztünk, azonkívül ez volt az első ilyen nagy szervezésünk, tehát kihívásnak számított ez az egy hét.

Nemcsak a tábor sikerült jól, hanem Isten csodálatos időt is adott nekünk. Mintha minden, és mindenki nekünk drukolt volna. Bennünk is mély nyomokat hagyott, és merem azt mondani, hogy igencsak összerázott, közelebb hozott bennünket ez a néhány nap.

A tábor témája a Lélek gyümölcsei voltak, így természetesen minden gyermek gyümölcs alakú névjegykártyát viselt, sőt a szobákat is erről neveztük el. Jó volt hallani, amikor kérdezték egy-

mástól: „Te milyen szobában laksz? Én a békességben.”

Igyekeztünk változatos programokat kitalálni, természetesen mindegyiket a Bibliára építettük. Például az Útkeresés játékból a tábor területén elrejtettünk egy-egy összefüggő történetet, és néhány zacskó cukrot, amit meg kellett keresniük, aztán a történetet előadni. Nagy népszerűségnek örvendett a tánc-ház, előfordult, hogy más program helyett is az szerepelt közkívánatra. A békéscsabai Nyomkereső után szabadon megszerveztük a Tékozló fiú történetét, ami olyan jól sikerült, hogy a beépített emberek utána sokáig viselték a nyomokat magukon. Készítettünk agyagból és sógyurmából különböző dolgokat, sokat sportoltunk, strandoltunk, énekeket tanultunk és sokat beszélgettünk. Az áhítatokat nagyon szerették, de a reggeli torna volt az egyik kedvenc program.

Azóta történt némi kis változás. A Művelődési Ház nem tudta biztosítani számunkra tovább a helyet, nem vállalják, hogy kinyitnak és bezárnak utá-

„Ne félj, csak higgy!”

Márk 6,36

Vagy-vagy. Nem lehet félni és hinni együtt. A kettő kizárja egymást. Aki fél, az még nem engedte át teljesen az uralmat a szívében Istennek. Még úgy érzi, hogy magára van utalva. Tehát félnie kell. S meg is magyarázza magának: mindenki fél. Azt gondolja, hogy így természetes. De csak addig van igaza, amíg a hitetlen emberről beszél. Mert aki hisz az többé nem félhet. Annak a számára *bűnné* válik a félelem, mert bizalmatlanság Istennel szemben, mert gyávaság, mintha Istent kihagynánk a számításból...

Mi is a hit? A hit *reménység*. Feladhatatlan reménység. Mindig, minden helyzetben. Mert van Istenünk! Nincs reménytelen helyzet és nincs reménytelen ember!

Azért a hit *bátorság* is. Mert a reménységet nem könnyű képviselni. A sok sötéten látó képes megvakítani a látókat a tömeghatás miatt. Ezért a hithez bátorság kell. De aki mer bátran hitet vallani, az nem szégyenül meg. Csak aki megtagadta.

S a hit *formálhatóság* is. Hogy merjem kimondani, hogy a rossz körülmények között és a nehéz emberi szituációkban is van Istennek mit formálnia rajtam. Pont ezekkel, mert másként nem tanulom meg soha. Mert már-már elhisszük másoknak, hogy *magunkban kell hinni*.

Micsoda rettenetes hazugság ez a világban. Nekünk Urunk van, akinek terve van és azért formál. Azért vesz el, és azért ad.

Így a hit nem bizonyos dolgok bekövetkezésében való reménység! Mert az ostobaság és babona is lehet!

S nem vakmerőség, amellyel olyan dolgoknak vágok neki, amelyek nem az én feladataim, mert az istenkísértés!

S nem is kemény elvárásrendszer Isten felé: *ha van... akkor ezt megteszi...*

Jairus Jézusban reménykedett. Bátran mert neki szólni gyermeke hogylétéről, s engedte, hogy Jézus ódaérjen.

Mi is az advent lényege? Számomra most ez az ige.

A reménység ideje –, mert hitben járunk és még nem látásban.

A bátorság ideje –, mert mégis igaz minden, amit Jézus mondott, s mi az ő országát várjuk s nem a magunk álmainak beteljesedését.

A formálhatóság ideje –, mert addig még sok mindent kell a vésőnek eltávolítani rajtam, hogy ne csak torzó legyek, mint Michelangelo rabszolga-szobrai, hanem lehessenek Istennek eszközöként kiformált ember, aki hitben jár.

Áldott adventi időt kívánok mindenkinek!

Fodorné Ablonczy Margit

nunk, így el kellett költöznünk, még-hozzá a régi ifjúsági, vagy ahogy mi nevezzük, KIE-házba. Ez jó abból a szempontból, hogy közelebb vagyunk az egyházhoz, hiszen ez a munka arról szól, hogy ezekből a gyerekekből lesznek a jövő gyülekezeti tagjai. (És remélhetőleg a KIE-sei is.)

A másik szempont viszont nem jó. Állandó ellenőrzés és bizalmatlanság. Kikötéseket kaptunk, főleg a gyerekek. Hisszük, hogy ez is meg fog oldódni egyszer, de most nagyon sínyli a válto-

zást a csapat. Ezek miatt a kikötések miatt egyre kevesebb a gyermek.

De tudjátok, mivelünk már annyi minden történt. Tényleg megjártunk sok mélységet és sok magasságot. Edzettek vagyunk. És végigcsináljuk! Újra meg újra! Ha kell, kezdjük előlről. Van egy kedvenc mondásom, ami valahogy most pont ide illik: „Nem az a dicsőség, ha valaki soha nem esik el, hanem az, hogyha mindig fel tud állni.”

Mi ezen dolgozunk.

Gábor Andrea

Nagyon jó, hogy Andi is, annyira reményes és
erős adó! 11 ✓

„Családom és...

...egyéb állatfajták” – írja a híres természettudós Gerard Durell. Aztán persze szeretettel ír népesebb és szűkebb közösségről.

Szokás ma a család válságáról beszélni, arról, hogy mennyire töltik be ma azt a funkciót, amire kitalálták? S most talán a mi családjainkból is lehetne példákat hozni, hiszen benne átélünk mi is problémákat, szakadásokat, sebeket s sokan gyötrődnek keretei között (s hányan azon kívül). Mivel a család egy zárt, belső törvényekkel szabályozott közösség, sokszor jelent(ett) gátat körünkben az oly gyakran hangoztatott szabadságelveknek. A század vége felé közeledve a különféle médiák úgy mutatják be, hogy egyre inkább csökken az érteke, s mind kevesebben választják az együttélés ezen formáját. Például ilyen a szabad szerelem hangsúlyozása, reklámozása; hiszen a filmek, újságok nagyobb hányadában házasságon kívüli kapcsolatokat mutatnak be, sőt egyes műsorok, cikkek azt sugallják, hogy érdemes félrelépni. Sok újságnak már a szóhasználata is ezt tükrözi: kapcsolat, partner, szerető, flört – véletlenül se házasság, család, édesanya; nem is beszélve a nem természetes kapcsolatok bemutatásáról, a homoszexualitás, a prostitúció elfogadására indított kampányokig.

A múltba tekintve: a társadalom alapsejtje volt a család, s ezen belül találtuk az úgynevezett nagy családot, s a különböző generációk egymás mellett élése sok dologra megtanította a rokonokat. Ma viszont inkább találkozunk a csonka, a hátrányos helyzetű, az esélyegyenlőtlen család kifejezéssel vagy a szociális otthon magánybazaráló, elfelejtett szülőkkel.

A Biblia ezen a területen is reális ké-

pet mutat számunkra. Az ember közösségre teremtett „Nem jó az embernek egyedül lenni...” (I Móz 2,18) Meghatározza a viszonyt: A férfi a gondoskodó, a nő a segítő, a gyermek pedig jövevény a családban s néhány év alatt el is hagyja azt. A szülőknak az adás, átadás szerepe van, a gyermekeknek pedig az elfogadás, az engedelmség. Valamint ez az egyetlen parancsolat a tízből, amelyhez ígéret kapcsolódik: „Tiszteld atyádat és anyádat, hogy hosszú ideig élj azon a földön, melyet az Úr a te Istened át téneked!” Nem is ígéret, mint inkább ajánlás, jutalom.

Más oldalról: sok kisebb közösség, szekta állítja szembe egymással a gyermekeket a szülőkkel, a hittel kapcsolatban. Jézusra hivatkoznak, akit szintén „nem értett meg a családja”, s úgy tűnik ő is szakított velük. (Mt 13,42-50) Pedig Jézus szerette családját, sőt engedelmes is volt. (Lk 2,51) Küldetése azonban nem csupán feléjük szólt, hanem az emberiség nagy családjá felé is. A Biblia éppen a családdal kapcsolatos felelőségre buzdít. Sokak számára kérdés: egyáltalán ránk van bízva a családuk? Ha igen, miért ilyen nehéz még megszólalni is? Talán ismerős a konfliktus is: nyári táborból a gyermek élő hittel tér haza, s a szülők értetlenül fogadják, sőt a lelkes fiatal a világmisszót éppen a szülein kezdi el, s nem érti, miért támad konfliktus?

Ez elvi bevezető után álljon most néhány gyakorlati útmutatás arra nézve: hogyan viszonyulhatunk családukhoz?

Értékelni családukat! Hálát adni azért, amink van! A családi közösség is beletartozik ebbe. Belefoglalod imáidba? Vagy a gyermekimádság elhagyása után elmaradt az értük való kérdés is?

(„...amíg alszom vigyázz reám, vigyázz az én szüleimre, meg az én jó testvéremre...”) Ajándék a szülőkkel eltöltött idő. Ajándék, ami megélhető. Lehetőség, ami soha nem tér vissza, ezért kell kihasználni minden percét.

A család vállalása! Családunkat minden esetben fel kell vállalnunk! Bármilyen is. Ez nem jelent megalkuvást, azonosulást egy általunk el nem fogadható nehézséggel (pl. alkoholizmus). De én, minden nehézség mellett, mégis oda tartozom! Hiszen nem véletlen, hogy éppen abban a családban nőttem fel, nem véletlenül azok a szüleim, akik és az sem kiket kaptam testvéreimnek.

Közösségre való törekvés! Törekedjünk mindig a közösségre! Azokat a meleg családi beszélgetéseket, még talán közös étkezéseket is gyakran törí szét a Tévé mindent uraló, mindennél fontosabb, monoton hírközlése, s a család esténként együtt van is, egy pontra meredve fogadják a kívülről beáramló információt (ha nem vesznek össze a sugárzó adók sokszínű kínálatán). Lehet ötletekkel, néhány meglepetéssel más irányba terelni a család esti, szabadidős tevékenységét. Társasjátékkal, témajavaslattal, közös munkával, kirándulás szervezésével.

Imádság a családer! Amint már említettük is, ha tehetetlennek érezzük magunkat, ha megoldatlan helyzet előtt állunk, akkor nem hagyhatjuk el magunkat, s főképp nem az imádságot, sőt... Sok példát lehetne sorolni, hogy hány család helyzetét javította meg az imádság, s hány helyen segített már a buzgó ima egy-egy családi konfliktus megoldásában, egy-egy családtag megtérésében. (Augustinus édesanyja, Mónika évekig imádkozott fia megtéréseért.) Imádkozunk családunkért nap mint nap!

Szolgálatunk van! Mint hívő embereknek a családunk nekünk szolgálati területünk is. Nem biztos, hogy mindent, és mindenkit ránk bíz Isten, de lehet

imádkozni egy-egy beszélgetésért valakivel. S nem is jól éreztetni a különbséget nem hívő családtagjaink felé, valamiféle hívő gőgöt vagy felsőbbrendűségi érzést mutatva. Különösen fontos, hogy otthon is meglátsszék rajtunk hitünk, tartásunk. (Nem szerencsés például Bibliaalvasásra hivatkozni, amikor mosogatni, segíteni kellene...) Bármilyen távolinak, vagy tradicionálisnak is tűnnek családtagjaink, mégis vannak olyan minősített alkalmak, melyeket ki lehet használni, s meg lehet tölteni tartalommal. Például Karácsonykor felolvasni a bibliai történetet. Mások is használni bibliai példákat, történeteket elmondani, felolvasni. Étkezéseknél imádkozni. Megtanítani egy éneket. Vagy csak egyszerűen beszélni mindarról, amit mi is megélünk a gyülekezetünkben, hitéletünkben.

Legfőbb bizonyágtétel azonban hitünkről: az *Engedelmesség!*

Nehéz ezt a mindennapokban, de ez a mi utunk! Ha Jézus Krisztushoz tartozunk, akkor a szülőket is tisztelnünk kell! Nemcsak szeretetről van szó, hanem tiszteletről! A Biblia több helyen is rendezi a családi kapcsolatokat, a házastársak viszonyát is, és a gyermekek szülőkhöz való kapcsolódását. Ebben pedig a legfontosabb: engedelmeskedni! Ez áll az úgynevezett házi táblákon: Ef. 6,1-3; Kol 3,10). Meddig mehetünk el az engedelmességben? Természetesen, ha hitünk megtagadására kényszerítene valaki, akkor érvényes az, amit az apostolok is megvallottak: „Istennek kell inkább engedelmeskednünk, mint embereknek.” (ApCsel 5,29)

De ma talán nem ez a jellemző, hogy a szülők tiltanának bennünket egy olyan úttól, mely nekünk biztonságot, örömet ad.

Konfliktusainkban, meg nem értettégünkben, lázadásainkban Isten adjon békességet, hogy ezt a nyugalmat tudjuk szeretteinknek is továbbadni!

Bölcsföldi András

DERÜ

„Aki hisz, az derús, és derüje Istenől származik,“
(XXIII. János pápa)

Aranyköpések – dolgozatokból

Ének:

Száraz dió, rotyog a tó
(rotyogató)

felfutott a gyöngyi-szalag
(gyöngy iszalag)

hús mélyén pisztráng úszott,
úgy surrant, mint a nyúl
(nyíl)

Bölcsöd az, majdan sírod is
(Bölcsöd)

D-durr
(dúr)

Debussy: A néger papa tánca
(baba)

Körösfői...
az edénynek a mázasság
a legénynek a szálasság.
(mázassát, szálassát)

Guodimel változatok:

Boudimel

Wudimel

Woodimel

Hittan:

Bűneset: Felnyílik a szemük és rájönnek, hogy mezítelenek és falevelekkel takargatják egymást.

Mi a bűn? – A bűn az első két emberpártól ered...

– A bűn egyfajta eltérés az Isten által kijelölt útról, amit mindig valami megtorlás követ.

A bűneset következménye: Az ember izzadsággal eszi kenyerét...

Ki volt Ádám? Minden ember szülőapja...

Mit jelent az ember Istenképűsége? – szeretetképűséget.

Mi volt az úgynevezett madárpróba? – Noé engedte el hajójáról a madarat, hogy hírt hozzon a szárazföldről...

A bűneset következménye: Isten kivakarta őket a paradicsomból...

Bölcsföldi András

Az egyipúpú tevét az különbözteti meg a kétipúpútól, aki akarja.

...milyen jó bevezető lehet egy-egy játék ahhoz, hogy az üzenet könnyebben a szívünkbe férközzön?

Néhány példa:

1. Próbáljátok megbecsülni, hogy milyen magas lehet a terem, ahol vagytok. Írjátok le egy papírra. Majd kisebb csoportokban együtt néhányan szintén becsüljétek meg és átlagoljátok.

Majd az egész közösség együtt átlagoljátok.

Nagyon kicsi, vagy semmi eltérés sem lesz. Mert vannak, akik nagyot mondanak, de vannak, akik kisebbet, s vannak, akik pontosan saccolnak, mert jó a szemmértékük, vagy a tapasztalatuk.

S akkor ezt már át is lehet fordítani a közösség szükségességére. Mert mind-egyiknek szüksége van a másikra, hogy jobban lássunk, pontosabban érthessük Isten dolgait. Nem lehet egyedül jól keresztyénnek lenni...

2. Rajzoljon valaki egy nagy csomagolópapírra egy vonalas emberábrát. (Olyan állapotban, amilyenek a gyülekezetet látják.) Majd mindenki kapjon egy papírt, aminek az egyik oldalára írjátok fel, hogy milyen részek vagytok a testben – a gyülekezetben –, s azután a másik oldalára írjátok fel a neveteket, s ragasszátok oda a megfelelő helyre. Azonnal látható lesz, hogy mennyire

hiányos ez így, s jó lesz tisztázni, hogy mindenki a helyén van-e. Esetleg máskor hogyan látják annak az embernek a helyét, mi az ami nagyon hiányzik...

3. Rakjatok ki négy széket középre, és kérjétek meg öt vállalkozó embert, hogy jöjjenek segíteni. Négy embert a 90°-kal elfordított székekre úgy kell leültetni, hogy a derekuk alatt legyen a szék, térdük nyúljon túl a széken, s fejüket helyezték a másik térdére. Ha ez megtörtént, akkor az ötödiket meg lehet kérni, hogy húzza ki a székeket. És menni fog! A négy ember megtartja egymást! Fantasztikus nagy tapasztalat arra nézve, hogy milyen fontos a közösség az ember életében, s hogy mennyire függünk egymástól. Elesésünk és megmaradásunk is múlhat a másik imádságán, utánajárásán, a közösség egymásra figyelésén...

4. Mindenki kapjon egy kis papírt s írja le, hogy szerinte milyen a *SZERETET SZÍNE*. S miért? Azután írjon egy gyümölcsöt, amit a szeretet teremthet, s azt is magyarázza meg, hogy miért?

S a sokféleségből egység lesz – szivárvány! S a sokféleségből gazdagság lesz – gyümölcsöstől!

Ha ügyes a vezető, a végén még el is lehet fogyasztani a nagy gyümölcstál tartalmát...

Fodorné Ablonczy Margit

Dr. Anne-Marie Kool: Az Úr csodásan működik II. A magyar protestáns külmisziói mozgalom.

A magyar külmiszió iránt érdeklődők már régóta várták Az Úr csodásan működik II. részét. Az előző részben a holland teológusnő a magyar misziói mozgalom gyökereit tárta fel, amelyek egészen a XVIII. századba, Zinzendorfig nyúlnak vissza, majd két fontos misziós szervezet munkáját kíséri figyelemmel, az I. világháborúig. A most megjelent kötetben e két szervezet – a felekezeti MEKMSZ, illetve később MRKSZ és az evangélikus MAHEM tevékenységét elemzi a két világháború közti időszakban. Komoly figyelmet szentel a magyar misziói teológia megteremtésére irányuló első kísérleteknek, valamint a magyar misziói tudat alakulásának és fejlődésének.

*

Thaxton–Bradley–Olsen: Az élet eredeténec rejtélye

Ezzel a könyvvel kiadónk úgymond leért eddigi jól kitaposott úttól, és egy új kihívásnak eleget téve bemelegkedett a természettudomány világába, és annak is egy olyan rázós területére, mint az eredetkutatás. Mivel ezt a kérdést igen nehéz filozófiai, teológiai előfeltevésektől mentesen megközelíteni, és mivel a világ és az élet keletkezésével kapcsolatos elméleteket empirikusan igazolni lehetetlen, tudományos kutatása könnyedén az éppen uralkodó hatalmi ideológia szolgálatába állhat. Így vált a kémiai evolúció elmélete az utóbbi százötven évben az ateizmus igazoló „tényé” az utca embere szemében, a hazai tudományos irodalomban pedig egyeduralgódó szemléletté.

Szükségesnek láttuk tehát – az igazság szeretetétől sarkallva és a hazai tudományos kutatás elősegítését is szem előtt tartva – egy olyan tudományos mű megjelenését, amely az elmélet sokoldalú kritikáját tartalmazza. Thaxton, Bradley és Olsen

könyvükben geokémiai, biokémiai és termodinamikai érvekre alapozva több oldalról bírálják azt a mechanisztikus és anyagelvű értelmezést, hogy az élet kizárólag anyagi kölcsönhatások, szelekciós folyamatok révén, az ún. kémiai evolúció során jött létre.

Hadd hangsúlyozzuk, hogy kiadványunk szakkönyv, tudományos értekezés. Nevezhetjük „elő-evangélizáció”-nak, amennyiben segít eloszlatni azt a tévhitet, hogy az evolúció az ateizmus bizonyítéka lenne. Az ifjú természetudósok, kutatók, biológia-kémia- és fizikatanárok számára pedig már ismert dolgokat állít új fénybe, és divatos tudományos elméletek eladdig ismeretlen gyenge pontjaira világít rá.

*

Mike Mason: A házasság misztériuma

Ellentétben az egyre növekvő számban kapható tanácsadó kézikönyvekkel, a szerző nem gyakorlati eligazítást ad a házasságról – könyvében férfi és nő, élet és halál, közelség és másság, szerelem és szex ősi kérdéseit veti fel. Képekben gazdag írásaiban a házasság és a keresztyény hit mély összefüggéseit firtatja. A hitvesi kötelek magát a szeretetet hozza testközelbe, ennél fogva nagy fájdalommal – egoizmusunk pusztulásával, identitásunk átalakulásával –, ugyanakkor nagy örömmel, valódi személyiségünk kibontakozásával jár.

„Biblikus mélység, kifinomult intellektualitás, ugyanakkor a rácsodálkozás gyermeki képessége egyaránt jellemzik ezt a könyvet, illetve szerzőjét. Isten kezéből hittel elfogadhatjuk egymást, egyedivé formálódhatunk a másik által úgy, hogy ez az egyenlőség mégis szerves alkotórésze legyen kettőnk, sőt Istennel együtt hár-munk egészének.” (dr. Szarka Miklós ref. lelkipásztor, pasztorálpszichológus.)

Könyveink megrendelhetők levélben vagy telefonon: Budapest 1114, Bukarest u. 14. Tel.: 166-9896; 186-0865.

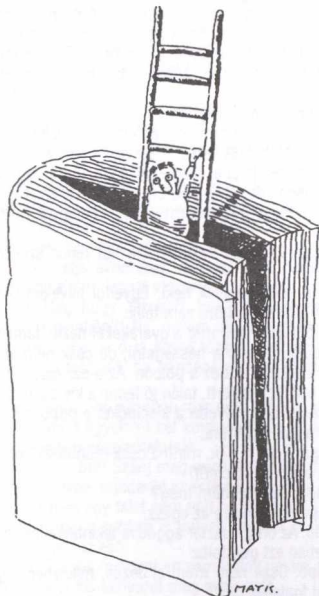
Handwritten notes:
 nem csak a házasság...
 mi is? kik...
 az csak házasság...
 ha lehet!

Könyvajánlat

Néhány éve felfedeztük az ifiben, hogy nagyon jó nekünk, ha folyamatosan veszünk végig egy bibliai könyvet, mert sokkal több mindent megértünk belőle. Gyakoroltuk ezt úgy, hogy „kéziratosan” egyfolytában tanulmányoztuk, de úgy is, mint most ebben az évben, hogy elővetünk egy kommentárt és annak gondolatmenete segít abban, hogy együtt szolgáljunk. Tavalay a római levélről beszélgettünk és nagyon fontos volt a hitelvek tisztázása. Most ebben az évben pedig az első Korintusi levelet kezdtük el olvasni részről részre. Máris tapasztalható a hatása.

*

David Prior: Pál első levele a korintzusiakhoz című könyve hatalmas csodákról számol be, ami akkor indult el, amikor egy gyülekezet körében komo-

lyan elkezdték tanulmányozni ezt a levelet. Több gyülekezetben, sok másággal olvasták végig, s ennek esszenciáját adja a könyv. A kommentár nem könnyű olvasmány, s nem könnyű az átfordítása sem ifióra keretre, de érdemes érte könyörögni és együtt néhányan összefogva készülni részéről részre.

„Ez a könyv úgy született meg, hogy ott szolgáltam és éltem, ahol végbement az, amit mi szokványosan, de félrevezetően – nagybetűvel – MEGÚJULÁSNAK nevezünk... azt hiszem, a mi nemzedékünk életében az egyháznak újra fel kell fedeznie az apostoli evangéliumot, s ehhez a római levélre van szüksége. Azután ismét fel kell fedeznie, hogy vezethető le az evangéliumból az a rend, istentisztelet és etika.” – írja a szerző.

Nagy szeretettel ajánlom ifivezetőknek olvasásra, gondolkodásra, hogy megújulhassanak a közösségek.

A könyvet – sok más kommentárral együtt – a Harmat Kiadó adta ki, egy sorozat keretében. Kisebb levéllel is lehet kezdeni a tanulmányozást, ha előre nehéznek tűnik.

*

A másik fontos könyv az evangélium hirdetésének alapkönyve, mely **Paul Little: Mondjuk el, de hogyan?** címet viseli, s nagyon gyakorlati módon közelít a különböző gondokkal küszködő, csalódott emberekhez, vagy akiknek épp az értelmük alapján vannak kifogásaik a hittel szemben. Minden csoportnak, de egyéneknek is nagy szükségük van korunkban arra, hogy „korszerűen” hirdessük azt, amit örökérvényűen hiszünk, s másoknak is segítségük az igazság megismerésében!

A könyv a Harmat Kiadó gondozásában jelent meg.

Fodorné Ablonczy Margit

Panov apó különös napja

1. Mesélő: Réges-régen élt egyszer egy idős suszter, messze-messze, egy kis orosz falucskában. Bárhová ment, mindenki annyira szerette, hogy csak Panov apónak szólította. Panov apó nem volt gazdag, egyetlen kis szobácskája volt, melynek ablaka az utcára nézett. Ebben a kis szobában lakott és ez volt a műhelye is. De azért szegény sem volt. Minden szerszáma megvolt a suszter mesterséghez, volt egy vastűzhelye, aminél melegedett és éltel főzhetett. Volt egy karosszéke, ahol időnként elszunyóált, egy ágya és gyertyái, hogy legyen mivel világítani esténként.

Panov apó: Bizony, bizony. Eljött a Karácsony este, a szeretet és a család ünnepe, s nekem ezt mégis egyedül kell eltöltenem. Pedig mennyi vidám Karácsonyt töltötünk együtt, míg a gyerekek kicsik voltak! Hányszor táncolták körbe a fát, és hogy örültek az ajándékoknak! De mióta felnőttek és elköltöztek, mindegyik a maga családjával ünnepel.

2. Mesélő: Panov apó nagyot sóhajtott. Aztán meggyújtotta az asztalon levő gyertyát, odament a polchoz és levett egy régi könyvet. Odaült vele az asztalhoz és elkezdte olvasni. A Karácsonyi történetet olvasta, hogy Jézus nem meleg házban, hanem egy istállóban született, mert nem volt számukra hely a vendégfogadóban.

Panov apó: Bizony, bizony. Ha idejötték volna, elalhattak volna az ágyamon. A kisbabát betakartam volna meleg takarómmal. Örülnék, ha lenne itt velem valaki.

3. Mesélő: Folytatta az olvasást. Arról olvasott, hogy gazdag bölcsek keltek át a sivatagon, hogy ajándékok vigyenek Jézusnak.

Panov apó: Hát ha Jézus idejönne, nem tudnék neki mit mondani. Nincs nekem semmim. Ő, de várjunkt csak!

(feláll az asztaltól, odamegy a polchoz)

Van itt egy pár kiscipő. Ez a legjobb, amit valaha készítettem. Ezzel ajándékozom meg.

3. Mesélő: Óvatosan visszatette a cipőket a dobozba, majd újra leült olvasni. Azonban hamarosan álomba szenderedett a könyv lapjai felett. Kint egyre nagyobb lett a köd és a hideg.

Hirtelen egy hang szólította:

Hang: Panov apó! Panov apó!

Panov apó: Ki az? ki van a szobában? Hangot hallok, de nem látok senkit.

Hang: Panov apó! Azt kívántad, hogy megláthass. Hogy betérjek a műhelyedbe és megajándékozhas. Holnap reggeltől estig figyelj és én eljövök. Légy nagyon figyelmes, hogy felismerj, mert nem mondom meg, hogy ki vagyok.

3. Mesélő: Aztán újra csend lett. Panov apó megdörzsölte a szemét, és felállt. A kályhában már elégett a szén, a gyertya is alig pislákol.

Panov apó: Ő volt! (elgondolkodva) Lehet, hogy csak álom volt, de azért figyelni fogok és remélem, Karácsony napján meglátogat! De hogy fogom megismerni? Bizony, nagyon kell majd figyelnem.

4. Mesélő: Panov apó le sem feküdt, hanem ott ült a székeben az ablakkal szemben, és figyelte, mikor jön arra valaki. Lassan, lassan felkelt a nap és sugarai megvilágították az utat. Senki sem járt az utcán.

Panov apó: Begyűjtöm a kályhát és főzők egy kávét. De azért közben az utat is figyelem. Remélem, tényleg eljön!

(Közben kinéz az ablakon)

Ő, ott jön valaki! Lehet, hogy Jézus az! De nem. Ő csak az utcaseprő. Ennek is ilyenkor kell erre járnia, mikor én Jézust várom! De hogy fázik szegény! Még a kesztyűje is lyukas! Milyen rossz lehet neki, hogy még Karácsonykor is dolgoznia kell. Behívom! (kikiált) Jöjjön be!

Utcaseprő: *(csodálkozva kérdezi)* Nekem szót, Panov apó?

Panov apó: Persze! Mit szólna egy csésze jó meleg kávéhoz? Biztosan átfázott, és jól esnek egy kicsit átmelegedni.

Utcaseprő: Hát megköszönném! Tudja, Panov apó, Karácsonykor még tisztábbnak kell lenni az utcának, mint máskor, hisz ilyen szép ünnepet nem szabad elrontani szemetes utcával. Ezért is indultam ilyen korán, hogy hamar elkészüljek. De igazán kedves, hogy behívott, köszönöm.

Panov apó: Ő, ez a legkevesebb, amit tehetek. Hisz Karácsony van.

5. Mesélő: Panov apó közben ki-kínézett az ablakon.

Utcaseprő: Látogatót vár? Remélem, nem zavarok!

Panov apó: Ő, nem, csak tudja, ma Jézust várom. Megígérte, hogy eljön.

5. Mesélő: Az utcaseprő megdöbbenve nézett rá, majd letette a csészét, és elindult.

Utcaseprő: Hát akkor sok szerencsét, és még egyszer köszönöm! (kimegy)

Panov apó: Már egyre több ember jár az utcán, de még sehol se látom Jézust. Csak nem felejtette el az ígérteit? De nézd csak. Ez a szegény asszony a 2 gyerekkel milyen fáradtnak látszik. Jöjjenek be, melegedjenek meg egy kicsit!

Nő: Nagyon kedves magától!

Panov apó: Ugyan, szóra sem érdemes! Csak láttam, hogy nagyon át lehetnek fázva. Messzire mennek?

Nő: A szomszéd faluba. Még vagy 4 km. Tudja, lent lakunk a malomnál, de nincs pénzem a lakbérre, ezért el kellett jönnöm. Most az unokatestvéremhez megyek, hátha befogad.

Panov apó: De szép kisbaba! De hát nincs szegénynek cipője!

Nő: Nincs miből vegyek neki. Egyedül nevelem őket, és lassan már enniavalóra sem telik.

6. Mesélő: Panov apó míg a gyerekeket nézte, támadt egy gondolata. El akarta hessegetni, de csak nem sikerült. Eszébe jutott a doboz a polcon. Az a pár cipő, amit sok évvel ezelőtt készített, talán jó lenne a kis csöppségnek. Így Panov apó elővette a kiscipőket a dobozból és felhúzta a gyerek lábára.

Panov apó: Pont rá illik, mintha csak ráöntötték volna! Fogadja el ezt a pár cipőt!

Nő: Ő, hogy hálálhatnám meg?

Panov apó: Semmiség az egész.

7. Mesélő: Az öreg suszter aggódva tekintett ki az ablakon, miközben ezt gondolta:

Panov apó: Csak nem ment el Jézus, miközben a gyerekekkel foglalkoztam?

ADVENT · KARÁCSONY · ÚJÉV · ADVENT · KARÁCSONY

7. Mesélő: Az asszony közben még egyszer megköszönte a segítséget, és a gyerekekkel tovább indult. Panov apó kikérte őket az ajtóig és újra szétnézett az utcán. Két idegen ember szállította őt meg:

1. Idegen: Jó napot kívánok! Tudna nekünk segíteni? A szomszéd faluba készülünk a rokonainkhoz. Miközben az erdőn jöttünk át, az egyik kanyarban felborult a szánunk, s egy darab letörtött belőle.

2. Idegen: Meg tudná-e mondani, hol találunk egy mesterembert, aki segíthetne rajtunk? Nem fogunk a karácsonyi gyertyagyújtásra odaérni.

Panov apó: A következő utcában lakik egy asztalos. A cégére kint lóg az üzlete felett, úgyhogy könnyen meg fogják találni.

Idegenek: Köszönjük szépen. Sietünk is.

Panov apó: Lám, ők is sietnek, csak Jézus nem siet hozzá. Hanem ebben a nagy várakozásban egészen megehéztam.

8. Mesélő: Így melegített magának egy kis káposztalevest és megebédelt. De a szeme állandóan az ajtón volt, s figyelte, vajon mikor jön a látogatója. S egyszer csak fényleg kopogtatnak.

Panov apó: Biztosan Ő az! Szabad!

Panov apó: Azonban csak egy falubeli jött.

Férfi: Boldog Karácsonyt, Panov apó! Eljöttem a csizmáért, ugye készen van?

Panov apó: Még tegnap megsarkaltam, de kerüljön beljebb! Ide tettem az asztalkámhoz. Tessék!

Férfi: Már nagyon ráfér egy kis javítás, de hát nincs pénzem újat venni. Azonban ez most egészen újja lett varázsolva. Mennyit fizetek?

Panov apó: 40 kopekját.

Férfi: Hisz a legutóbb 50-t fizettem!

Panov apó: Tudom, de hadd legyen ez az én karácsonyi ajándékom! Meg aztán ezzel nem is volt annyi munka, mint a múltkorival.

Férfi: Az Isten fizesse meg a jószágát! Áldott Karácsonyt, Panov apó!

8. Mesélő: A szuszter egyre türelmetlenebbül várakozott, és egyre többet állt ki az ajtóba.

Szomszéd: Adjon Isten, Panov apó! Így szeretem a Karácsonyt, ha jó sok hó esik! Azt sem bánom, ha többször kell elsöpörni az utcát. Legalább addig is mozog az ember, nem igaz? De talán vár valakit?

Panov apó: Tudja szomszéd, tegnap nem akármilyen ígérte meg, hogy eljön! Jézust várom!

Szomszéd: Még hogy Jézust?! Talán személyesen ígérte meg, hogy eljön?! Na, nekem be kell mennem! Szegegy öregember – ő is egyre többet képzelődik. Nem hiába, nem tesz jót, ha vénségére egyedül marad az ember.

9. Mesélő: Panov apó azonban már nem hallotta az utolsó szavakat, mert figyelmét két koldus kötötte le, akik szakadt ruháikban közeledtek felé.

1. Koldus: Jó ember! Szánj meg minket! Karácsony van, a Szeretet ünnepe, mindenki az estére készülődik. Nekünk pedig ma még egy falat sem volt a szánkban.

2. Koldus: Látod, a ruhánk is milyen szakadt, a cipőnkön befolyik a hó, az eső.

Panov apó: Túl sok mindent én sem tudok nektek adni. Ha csaknem egy kis kenyeret meg szalonnát.

Koldusok: Ó, nagyon megköszönünk azt is!

10. Mesélő: Ahogy telt az idő, egyre sötétebb lett, s az emberek lassan elindultak a templomba. Panov apó azonban még mindig a vendégét várta, aki váratott magára. Az arra járók megszóították az ajtajában áldogáló apót.

Apá: Jó estét, Panov apó! Hát újra eljött a Karácsony! Megigértük a gyerekeknek, hogy ha sötétedik, sétálunk egyet a faluban, megnézzük, kinek milyen fák hoztak az angyalok.

Anya: Utána hazamegyünk, meggyújtjuk a gyertyákat, és élelneküljük a fa alatt a karácsonyi éneket.

Panov apó: Mi is mindig így tettünk, amíg a gyerekek kicsik voltak. De mióta magam maradtam, egyedül kell gyertyát gyújtanom. Ma talán másképp lesz – remélem, megérkezik a vendégem.

Apá: Csak nem a gyerekek jönnek el?

Panov apó: Nem. Jézust várom. Tegnap este álomban megígérte, hogy eljön. Egész nap vártam, de biztos megvárja az estét, hogy még szebb legyen az együtt töltött idő.

Anya: Hát bizony a Bibliában is az van írva, hogy este született a Megváltó egy betlehem-i istállóban. Ezért nekünk is igyekeznünk kell, mielőtt teljesen besötétedik. Boldog Karácsonyt!

11. Mesélő: Ezen a vidéken is szokás volt, hogy napnyugta után a fiatalok házról házra jártak és énekekkel köszöntötték az ott lakókat Karácsony estéjén. Panov apó ablaka előtt is felcsendült a jól ismert karácsonyi dal.

(a gyerekek énekelnek)

12. Mesélő: Az öreg szuszter meghatottan hallgatta, s úgy érezte, angyalok dalolnak az utcán. Majd odament az ajtóhoz, hogy megegyezzen szétnézzen, nem jön-e Jézus. De az utcán már senki sem járt, csak a távolodó gyerekek éneke hallatszott egyre halkabban.

Panov apó fáradtan ült le az asztalhoz és elővette a Bibliát. Azonban annyira szomorú és csalódott volt, a szeme is annyira fáradt, hogy nem bírta kibetűzni a szavakat.

Panov apó: Csak álom volt az egész! Olyan nagyon akartam hinni benne, úgy vártam, hogy eljöjjön Jézus. De úgy látszik, csak álmodtam.

13. Mesélő: Hirtelen úgy tűnt, mintha valaki lett volna a szobában. Panov apó könnyen keresztül sok embert látott: ott volt az utcaseprő, az anya a gyerekeivel, a koldusok, a szomszédok és a falubeliek. Mind-mind, akivel a nap folyamán találkozott, beszélt, akinek segített. Ahogy elhaladtak mellette, mindegyikük azt kérdezte tőle: Nem láttál engem, Panov apó?

Panov apó: Ki vagy? Mondd meg, kérlek, ki vagy?

14. Mesélő: Aztán ugyanazt a hangot hallotta, amit előző este, bár hogy honnan jött, nem tudta volna megmondani. Hang: Éheztem és enni adtál. Szomjaztam és innom adtál. Jövevény voltam és befogadtál. Miközben ezeken az emberekben segítétek – velem tetted ezt.

14. Mesélő: Majd megint csend lett. A könnyek felszáradtak az öregember szeméből.

Panov apó: Bizony, bizony. Mégiscsak eljött.

14. Mesélő: Elgondolkodva bólogatott. Majd elmosolyodott, és szeme újra ragyogott.

Beney Zsuzsa

Párversek

Várom, hogy visszatérj, hetvenhét napon át;
száz meg száz napon át. Százezer éven át.

*

Világom fellobog. Te fénytelen szem:
körülötted a dolgok lánggal égnek.

*

Szikrahideg hó, puha, lágy takaró, te,
nemléted függönyén át lépsz le a földre.

*

Hófödte fehér dombok, belesimul
a lélek. Csöndes éjféli. Készülődik.

*

Dombokon szánkázunk föl, le és fordítva tükör-égen,
hol testünk, hol meg a lelkünk hordjuk kint, mint a ruhát.

*

Két egymásbafont tekintet koszorúja
tartja törekeny ivén az időt és világot.

*

Egy szó lángocskája átmelegíti
a tél pusztáin gördülő világot.

Füle Lajos

Szórd szét!

Szórd szét, amit ISTEN adott,
a mennyei vetőmagot:
az életet adó Igét,
s köszönd meg, hogy – minden tiéd!

Szalay Lajos
rajza

Illyés Gyula

Hunyt szemmel

Mihelyt a szemem nyitva van,
lehunyom rögtön önmagam:

nyomban nem leszek semmi sem,
csak szem, csak világ-teli szem.

De ha szememet lehunyom,
én nyílok ki: birodalom,

földrész leszek, oly végtelen,
határait sem érhetem.

Zenit-Nadir: pólusig ér
lábam és fejem közt a tér.

Kedvemre utazgathatom
biborszín folyamaimon,

zuhogókon, erdők, mezők.
szorosok, zord csúcsok között;

hol se nappal, se éjszaka,
se nyár heve, se tél hava.

Biborszín táj fölött hiven
egyenletesen süt szívem.

És idő sincs s a képzelet
sejti az örök Életet.

Sem Tob

Közmondások

Se szépnek, se csúnyának
ne tartsd a földi létet:
amit látsz, akkor láttad,
ha árnyékát is nézted.

Előbb pereg a búza,
aztán gyűlik a kéve,
mert, ha földbe nem bújna,
kalászbá sosem érne.

Szép rózsát sem szakíthatsz
szűrő tövisre nélkül:
a méz, az édes illat
sincs fanyar társa nélkül.

Nem köszönt rád a béke,
ha nem mész háborúba,
csak az pihenhet télen,
kit megtalál a munka.

Nincs éj se nappal nélkül,
nincs magvak nélkül kéve,
nincs meleg hideg nélkül,
könny nélkül nevetés se.

Hosszú sincs rövid nélkül,
lassan is mennek gyorsan,
jó liszt sincs korpa nélkül,
füst nélkül láng se lobban.

Győztes sincs vesztes nélkül,
a magasság a mélyben,
erő gyengeség nélkül
nincs, csak Isten kezében.

Simon András fordítása

ADVENT · KARÁCSONY · ÚJÉV · ADVENT · KARÁCSONY

Kövesdi Kiss Ferenc

Tornay András

Töprengő 1987 decemberében

És született Néktek megtartó

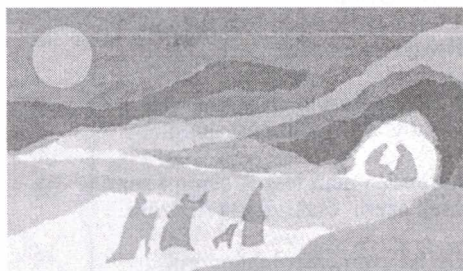
Álmaink lázában lengő
A hegyekben váró fenyő:
Csillagfény,
Gyertyahintája
Szívünk óhaját vibrálja.

Boldog karácsonyért;
Hitserkentő,
Reményteljesülő,
Szeretetszóró,
Ujjongó gyermekserégért,
Gonoszsorvasztó
Újlesztendőért dobog a szív.
Ritmusában Te is
Benne rezdülsz:
Érted is
vív...
Pezsdülj.

kezek nélküli érintésed karcos
hiányod lábnyomait kutatva követlek
nem tudlak utolérni
csak távolságunk találkozik

keresésem kong
szeretetem szilánkjai vágyakat táplálnak
reménykerítésekbe

meg akarlak szerezni

Légy csendben...

Zsolt. 37:7

G C G am⁷ D G D G

Légy csend-ben és várj az Úr-ra, va - la-mit mon-da-ni a - kar-ne-ke-d!
Légy csend-ben és várj az Úr-ra, nyisd meg e - lőt - te most a szi-ve - det!

am em

1. Fáj - dal - mak út - ja - i, ál - mat - lan éj - sza - kák.
2. Sok ter - het hor - do - zol, le - ten - ni nem tu - dod,
3. Vagy tan úgy gon - do - lod, hogy Ís - ten el - ha - gyott,

am A⁷ D^{sus} D

Hidd el, Ő el - ve - szi, és a lel - ked ne ki - nozd to - vább!
még - is van még - ol - dás: hogy - ha Ís - ten - re bi - zod ma - gad.
még - csal - nád így ma - gad, hi - szen ed - dig is ő hor - do - zott.

Fine DCal Fine

Közeleg a szent karácsony

Mikor jön a karácsony, ahelyett hogy Jézus születésnapjára gondolnánk, a világon mindenki más azzal van elfoglalva, hogy mit egyen, mit igyon és mivel durrogasson. Espositoéknál, az egyik szomszédunknál otthon úgy van, hogy a fiukat tök egyedül küldik iskolába, pedig még csak hat éves, sajnálják a buszpénzt, ünnepek alatt meg kétszáz vagy négyszázezer lírát dobna ki petárdára. És szerintem karácsonykor még keresztet se vetnek az asztalnál.

Most őket mondom, de az én családom is... Nem akarták nekem megvenni az Enciklopédiát, és még kiabáltak is velem, amiért elküldtem a megrendelőlapot, karácsonykor meg majd összerogyik a kredenc a cucc alatt.

Marcello D'Orta

Hogy fényes legyen a karácsony mindenkinek

A Sorsfordító Könyvesbolt munkatársai, Sanyi és Ica jól tudják; nem csupán annyit bizott rájuk a mi Urunk, hogy ügyesen sáfárkodjanak a rájuk bízott könyvkereskedés felett. A Rottenbiller utcai kis üzletben szívesen látták azokat is, akik „csak” beszélgetni térnek be, választ keresnek a kereszténységgel, Bibliával, egyéni problémáikkal kapcsolatos kérdéseikre az Ige alapján.

A karácsonyi készülődés annak jegyében zajlik, hogy minél több családban igazi jelentőséggel teljen meg az ünnep. A legkisebbeket szép mesekönyvek, memóriajátékok, evangéliumi zenés-mesés gyermekkazetták várják, például a „Legnagyobb ajándék”

címmel készült karácsonyi dalok vagy a hamarosan megjelenő „Téli történetek”. Mindazok, akik szeretnék családi életüket, gyermekeikhez fűződő kapcsolatukat még szeretetteljesebben megélni, a házassággal, gyerekneveléssel kapcsolatos könyvek bőséges kínálatából választhatnak. Egy-egy szép képeslap, naptár vagy apró ajándéktárgy is nagy örömet szerezhet és igazán emlékezetes ajándék lehet egy bőrbe kötött Biblia, hogy a karácsonyi történet sokak életében valósággá legyen.

Aki igazán „értékálló” ajándékkal akarja meglepni szeretteit, látogasson el a könyvesboltba: a VII., Rottenbiller utca 24. sz. alá!

ki látta mi is a nagy ajándék?

*hidakról a...
Kiskőrös*

**III. EUROPEAN
BRIDGES
BRÜCKEN
HIDAK
TEN SING FESTIVAL**

Kiskőrös 31.07. - 05.08 1997.

KÉPES MELLÉKLET

**ILLUSTRIERTE
SONDERAUSGABE**

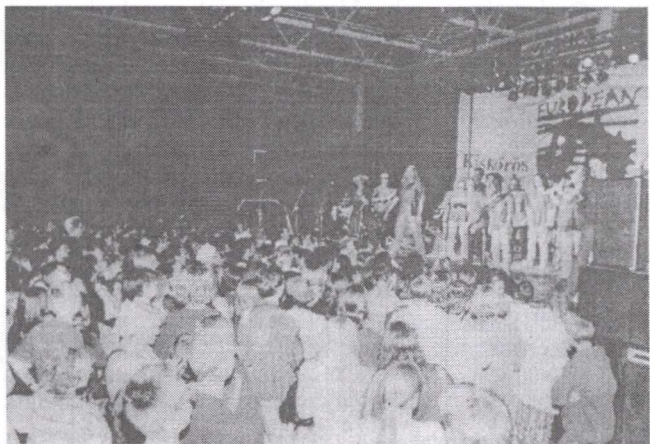
**ILLUSTRATED
ISSUE**

Love can build a bridge – Hidat épít a szeretet

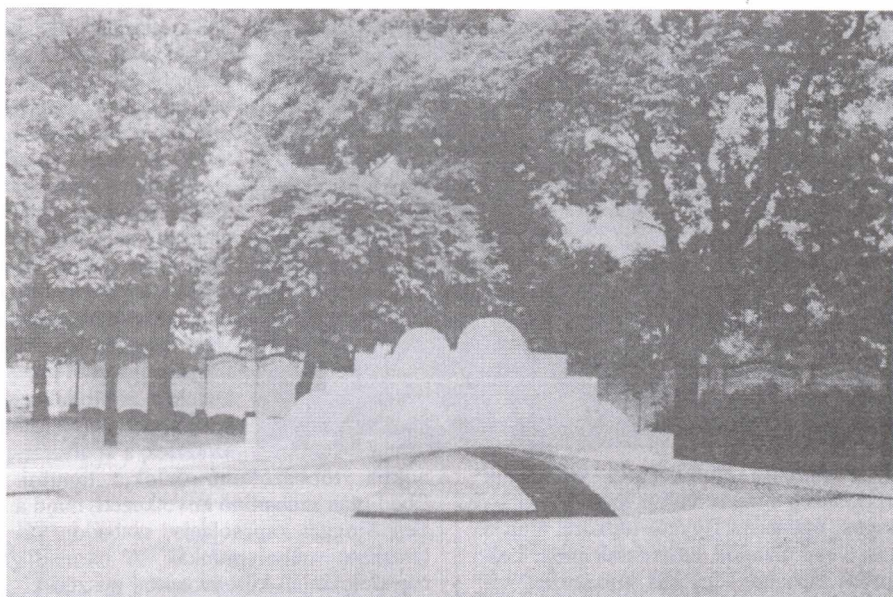
Európai Ten Sing Fesztivál Kiskőrösön, július 31-től augusztus 5-ig

A múlt héten véletlenül újból Kiskőrösön jártam, és a sötétben végigsétáltam a belváros utcáin, ahol a legtöbbet szalagáltunk a fesztivál alatt. A sportcsarnok bejáratánál vaksötét volt, de felléptem a lépcsőkre – itt volt mindig a legnagyobb nyüzsgés. A hídon, ami a fesztivál szimbólumaként épült, azóta elvégezték az utolsó simításokat. Kívül-belül téglák borítják, mindegyiken két név: résztvevők, szervezők nevei. Visszagondoltam a nyárra, és a templom előtti kihalt térség, a hideg októberi este megtelt fiatalokkal, akik hosszú sorban, énekelve mind átvo-

nulnak a hídon, azután kíváncsian keresik oldalán a saját nevüket. A fesztivál története számomra az idei év tavaszán kezdődött. Addigra a magyar és külföldi szervezők jórészt összeállították a programot, és a technikai háttér is alakulóban volt. Részt vettem néhány aggodalommal terhes megbeszélésen és baljóslatú helyszíni bejáráson; a fesztiválon dolgozó segítők vezetője lévén, szörnyű előérzetek gyötörtek azzal kapcsolatban, hogy hogyan fogok a feladattal megbirkózni, és mi sül ki ebből az egészből. E kettő felől csak a résztvevők érkezései

kezdtém megnyugodni, de addig még hátra voltak az előkészítési napjai. Szerencsére már 50 segítőt eljött 5 nappal a fesztivál előtt, így elég kényelmes tempóban végezhetünk el a ránk váró feladatokat. A velünk együtt dolgozó német KIÉsekkel remekül összebarátkoztunk, esténként együtt játszottunk, közös áhítatokat tartottunk, énekelünk. Nem volt

egyszerű elosztani a feladatokat, tájékoztatni és valamiképp összetartani a segítők csapatát, de nagyon sok segítséget kaptam ehhez a német vezetőktől. Felépítettük az 1200 fős étkezősátrat, a sportcsarnok nagyszínpadát, a regisztrációs irodát. Beterítettük a várost transzparenssekkel, táblákkal, zászlókkal. Elkészítettük a fesztivál dalainak füzetét. Közben egyre növekedett a segítők létszáma, végül pedig elosztottuk a fesztivál alatti feladatokat. A német csapat a mozit, a kávéházat, a nagyszínpadot, és az áhítatok és elcsendesülés helyéül szolgáló zsinagógát működtette. A regisztráció hatalmas feladat tömegével nemzetközi csapat birkózott, Alföldi Kati vezetésével, akik képesek voltak zökkenőmentesen lebonyolítani közel 1800 résztvevő néhány órán belül zajló jelentkezését és elhelyezését. A „különleges kommandó” tagjainak, Szilágyi Márk vezetése alatt, az első nap a forgalomirányítás feladata jutott (a legtöbben buszokkal érkeztek). De ezen kívül ott voltak minden tömeges jelenetnél,

virító utcaseprő-mellényekben, adóvevőkkel felfegyverkezve vigyázták a fiatalok biztonságát. Kiskőrös minden iskolája, összes tanterme hálóhelyül szolgált, iskolánként egy-egy csapat segítővel. Az étkezősátor környékét Fröke és csapata uralta; ötletes kétfolyosós kordon-rendszerünkkel egyetlen óra alatt, szinte sorbaállítás nélkül le tudták bonyolítani az étkezéseket. Sok váratlan nehéz helyzet adódott, melyekben mégis felalálták magukat – ez úton is köszönöm minden segítőnek.

Nagyon jó volt átélni a fesztiválon a közös munka örömét, azt, hogy a magyar KIE tagjaival ilyen jól tudtunk együttműködni, számtalan nehéz helyzetet megoldani, egymást segítve, fél szavakból is értve. A teljes fordulatszámon pörgő Rékával és Lupival az élen, azt hiszem, bebizonyítottuk, hogy a KIÉnek van jövője, a tagjai tudnak és akarnak is együtt dolgozni.

A fesztivál programjából elég keveset sikerült elcsípnem, itt-ott egy pillanatot,

de számomra emlékezetes villanások ezek. Szép élmény volt a fesztivál barátságos, egymásra figyelő légköre, amit a résztvevő fiatalok határoztak meg. Lelkesen tapsoltak egymás koncertjén, vigyáztak a környezetükre, figyeltek a szervezőkre. Délelőttönként, a reggeli

áhítat után, az egész belváros tele volt beszélgető bibliakörökkel – ültek a padok tetején, játszottak a téren, körben hason feküdtek a fűben. Előzőleg nagyon aggódtunk az alkoholfogyasztás miatt, de egyáltalán nem fordult elő sem ilyen, sem más természetű fegyelmi probléma. Délelőtt, a bibliaköri beszélgetés után viszszatértek a sportcsarnokba, többszólamú dalokat tanulni. Ebéd után szabadidő következett, majd a Ten Singgel kapcsolatos, szabadon választható műhelymunkák. A harmadik nap délutánján különvonattal pusztai kirándulásra indultunk, ahol ismét hálás szerephez jutott a különleges komman-

Igaz színek

Mit írhatnék a pénteki koncertekről? Azt, hogy szép volt, jó volt, sőt szuper volt...

De ha ott voltál, akkor ezt úgy is tudod, És azt is, hogy sokkal több volt ennél. Érezhetted azt a légkört, amit nem lehet igazán leírni. Na, azért mi megpróbáljuk!

Három helyszínen zajlottak a koncertek: a Sportcsarnokban, a Művelődési Házban és a szabadtéri színpad helyett az Imaházban. A Sportcsarnokban voltak az igazi, nagyszabású, klaszikus értelemben vett rockkoncertek, amiken tombolt a közönség. Mindenki énekelt, táncolt, ugrált, tapsolt... Itt két kórust láttunk: a dán „comme né”-t, és a norvég „Buskerud Himalaya”-t.

A norvégokon látszott, hogy ott már igazi hagyományai vannak a Ten Singnek! Óriási lelkesedéssel játszottak, és emellett műsoruk nagyon szervezett volt. Semmi baki! (Legalábbis mi nem vettük észre!)

Kicsit furcsa volt, hogy a dának elég kemény zenét játszottak. Furcsa, de jó! És hozzá a tán-

cok, drámák! Mint a videoklipek! Dinamikusak és látványosak!

A Művelődési Ház teljesen más hangulatú helyszín. Sok a szék, kevés az állóhely. Éppen ezért a koncertek is más jellegűek voltak. Az orosz csoport (Balagury) például egy egészen új színt hozott a fesztiválra. Zenekari kíséret nélkül, népviseletbe öltözve énekeltek.

A szabadtéri színpad szereplői beszorultak az Imaházba. De senki sem szomorkodott! A lenyelek egy családiás hangulatú, óriási sikerű koncertet adtak. Mivel ezen a helyszínen nem volt felállított színpad, a közönség és a szereplők összeolvadtak, és együtt táncoltak és énekeltek. A műsor után rögtönzött buborékfújó bulit tartottunk.

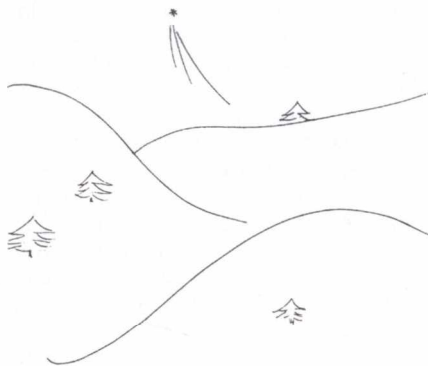
Sajnos az időjárás és egyéb körülmények is műsorváltozást okoztak, ezért nem mindig találtuk meg, hogy hol, mikor, melyik csoport lép fel, így elég sok mindenről lemaradtunk. De azért fantasztikus délután volt, hiszen sok kórust és stílust megismerhettünk. Nagyon élmény volt!

**„...de egyet teszek: ami mögöttem van, azt elfelejtve,
ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest
a cél felé...”**

(Fil 3,14)

Bevallom, azok közé tartozom, akik nem szeretik a telet. Mert hideg van és sötét és nincsenek levelek a fákon és virágok a kertekben és nem hallok a madarak énekét. Éjjel a csukott ablakon keresztül nem szűrődik be a tücskök muzsikája és a távoli kutyaugatások is kívül rekednek.

Van viszont hidegben dermedt kéz, bágyadt égbolt és korai sötétség. Mindez már ős közepén elkezdődik. Egyre tart és fokozódik. S ettől egyre nagyobb fáradtság lesz úrrá rajtunk és bennünk. Reggel rossz a sötétben felkelni, majd a nap végén fáradtan hazaérni. S mikor már úgy érezzük, már nem bírjuk sokáig, egyszeriben valami véget ér. Lezárul egy egyházi esztendő és eljön az Ádvent. A Várákozás időszaka. Az ünnepi készülődés. Amikor a sötétben pici fények, mint parányi elszórt lámpácskák kezdenek felgyulladni. Egyre több és több. Amikor az esti, hideg komorság megtelik az varázsos zenével. Mintha a felszín fagyos némasága megtörne és egy nyüzsgő, vidám élet kezdődne. A kinti hideg sem olyan elviselhetetlen már és a ragyogó hó szikrázva csillan meg az esti lámpafényben.

Számomra Ádvent varázsos hangulathoz hozzátartozik a katolikus templomokból kiszűrődő hajnali rorate orgonahangja.

Ádventben azt is szeretem, hogy négy hétig tart. Van idő magunkat díszbe öltöztetni, felkészülni Karácsony szent ünnepére. Lerázni a szomorúságot, fáradtságot és kimondani: „ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé.” Igen, mert most már nem fontos, mi történt eddig. Nem fontos, hogy hideg volt, hogy fáztam és kudarcokkal kellett szembesülnöm. Nem számítanak az elkezeredett pillanatok, a sikertelen próbálkozások. Egy a fontos: ebben az ádventi várákozásban újra feléledtem, erőre kaptam. S vidám elszántsággal mondom: „ami előttem van, annak nekifeszülve futok a cél felé.” Futok Karácsony elé, futok az Új Élet, a Békesség felé.

Micsoda fantasztikus évkezdés ez a keresztény ember számára! Egy olyan lendület, mellyel tavaszig, Húsvét ünnepéig kell kitartanunk, hogy akkor kicsit megpihenve, új erőre kapva folytathassuk utunkat. S ez a lendület is Ádvent ajándéka.

„Ami előttem van, annak nekifeszülve...” Milyen kifejező ez a kép! Mennyi erőt, elszántságot rejt! Nemcsak úgy ímmel-ámmal, fáradtan próbálkozom, hanem étellel telve, feltöltekezve indulok neki az új feladatoknak, a „futásnak”.

Szívből kívánom mindannyiunknak, hogy az ideai Ádventben is találjuk meg ezt az erőforrást, mely által új erőre kapunk, s mely Karácsony szent fényét is ragyogóbbá varázsolja!

Boda Zsuzsa

jó a nye kil?

egyre jó

Evangelikus, református, protestáns

Minden korban voltak olyan kifejezések, fogalmak, amelyeket újra és újra kellett magyarázni. A mi korunknak ilyen kifejezése a felekezeti hovatartozásunkat megmutató jelző. Nem csupán a különböző civil hitforrásokban – újságokban, televízióban, rádióban –, de néha egyházi kiadványokban is esetenként egymás szinonimáiként szerepelnek. (Az utolsó ilyen eset a hírekben „protestáns lelkész”-nek aposztrófált Pándi András ügye. Napokig volt hangos magyar sajtó ezzel a megjelöléssel, majd ha megszűntetni nem is tudta, egy kicsit ritkította ezt a fajta jelzős szóhasználatot a Református Zsinati Elnökség nyilatkozata.)

Nézzük meg, mit is jelentenek a különböző felekezet-meghatározások, s melyiket, mikor lehet, vagy kell használni?

1. Evangelikus

1517. október 31-én Luther Márton a wittenbergben nyilvánosságra hozott 95 tételével elindított egy olyan folyamatot, amelyik – minden szándéka ellenére – szakadáshoz vezetett a római katolikus egyházban. Luther és a lutheri vallásosságot a kegyelmes Istenbe vetett feltétlen bizalom jellemzi, abba az Istenbe, aki az evangéliumok tanúskodása szerint Jézus Krisztus emberré lett, hogy megváltsa az *embert*. Mivel ez a tanítás az evangéliumot helyezi tanítása középpontjába, követői már kezdetektől *evangelikus*-nak mondják. (Ígaz, hogy Luther fellépése után voltak, akik a mozgalom elkezdőjéről *lutheránus*-nak mondták a megújulás követőit, de maga Luther volt az, aki ez ellen mindig tiltakozott.)

2. Református

1519-ben került Zürichbe Zwingli Ulrik, Rotterdami Erasmus barátja, a humanista

műveltségű fiatal pap. Láttá az egyház hibáit, bár azok megváltozását a tudományok terjedésétől várta. Reformátori munkáját gyakorlatilag csak 1522-ben kezdte meg, majd a mise eltörlésével 1525-ben hajtott végre gyökeres változtatást. A Lutherral való tanítási különbség elsősorban az úrvacsoráról szóló tanításban csúcsosodott ki. Addig, amíg az evangelikus irányzat konzervatívnak mondható, addig – főleg Kálvin János óta – a svájci reformátusság nagyobb missziói buzgalmat mutat, radikálisabb, valamint a Lutherénél sokkal határozottabb kálvini egyházalkotmány nagy megtartó erőnek bizonyult.

3. Protestáns

1529-ben a speyer-i birodalmi gyűlés – a császár távollétében Ferdinánd magyar király vezetésével – kénytelen volt foglalkozni az evangélium ügyéhez ragaszkodó rendek protestálásával, amit azért nyújtottak be, mivel a római katolikus többség olyan határozatot hozott, hogy a római katolikus püspököknek szolgáltatja ki a reformációhoz csatlakozott híveket.

Összegezve két gondolat. Az egyik, hogy nem csupán történelmi kurizóum, de a mának is fontos tény, hogy valamikor a következő meghatározásokkal illették felekezetüket őseink: Ágosta Hitvallású Evangelikus – Evangelikus Református. A másik, hogy van evangelikus lelkész, református lekipásztor, de nincs protestáns pap. (Írom ezt annak tudatában, hogy nem kevés bonyodalmat okoz jelenlegi szolgálatom. Hiszen a Tábori Lelkészi Szolgálat – Protestáns Tábori Püspökség – Protestáns Tábori Lelkészi Hivatal a munkahelyem evangelikus tábori lelkészként!)

vitéz Magassy Sándor lk. őrnagy
evangelikus tábori lelkész

Éhis, bár hogy nem lett könnyebb! 29

Teológus volt!

És, hogy nem lett átírva, átkalozatra! ✓

Forintos akciók

– avagy pénzszerzési ötletek Svájcból –

Az előző számban elkezdett ötletek sokaságát folytatjuk. Hogyan szerezzünk pénzt egy kiránduláshoz? Hogyan oldjuk meg a szilveszteri bulit? Miből vegyünk dobot és más zajos felszerelést? Nos, íme néhány ötlet.

Kifli-expressz

Szombat délelőtt egy kiskocsit húzunk pl. a sétálóutcán, és finom kiflit árulunk.

Ráfordítás:

Időben: előre megtervezhető

Pénzben: kevés

Személyekben: egy csoport (vagy több)

Nyereség:

Pénzben: 1500 Ft-tól fölfelé

(csoportonként)

Egyébben: finom illat kísér majd utatokon.

Szükséglevél

Az egyesület v. csoport kutyaszorítóba kerül (pénzügyileg)

Ráfordítás:

Időben: kevés

Pénzben: fénymásolás + postaköltség

Személyekben: 1 jól író

Nyereség:

Pénzben: a legmagasabb összeg 80 000,- svájci frank volt

Egyébben: felszínre hozza a közeli barátokat

Megjegyzés: csak ritkán folyamosunk hozzá, máskülönben a szavahihetőségünk megkérdőjelezhető lesz.

Bankjegyszaporító akció

Inkább egy belső akció: egy kis csoport jön létre alaptőkével (pl. 700 Ft), és gyarapítja azt.

Hogyan? Lisztet vásárol, süteményt süt és eladja. Bonbont készít. Képes ígérlapot, levelezőlapot vagy levélpapírt állít elő.

Ráfordítás:

Időben: a tervezőknek kevés, a kivitelezőknek inkább sok

Pénzben: kevés

Személyekben: minél több a résztvevő, annál több a haszon is.

Nyereség:

Pénzben: pl. egy 2400 Ft-os alaptőkéből 48 000, – lett (meg20szorozódott)

Egyebekben: a fiatalok közvetlen bevonása a KIE pénzügyeibe

Megjegyzés: Ezt az akciót már sok helyen kipróbálták és jónak találták. Mindig ugyanazokkal a résztvevőkkel nem lehet sokáig tovább csinálni.

Figyelem: az utcán történő árusításhoz az illetékes hatóság engedélye szükséges!

Karácsonyi vásár és bazár

Bármilyen, általunk barkácsolt, sült, főzött vagy grillezett termékkel részt vehet a KIE a karácsonyi bazárban.

Ráfordítás:

Időben: inkább sok

Pénzben: kevés

Személyekben: inkább több

Nyereség:

Pénzben: pár ezer Ft

Egyebekben: minden vidéki területen a karácsonyi vásár a kulturális élet állandó része – s a KIE igenis oda tartozik.

Terméktámogatás

Egy csoport, tábor, TenSing csoport működéséhez szükséges felszerelés, eszközök egy részét egy cég rendelke-

zésre bocsátja vagy finanszírozza, pl. a kórusdobogót, buszt, plakátot, stb.

Ráfordítás:

Időben: ha van a csoportban egy gyorsan író személy, vagy valaki, aki telefonon jól tud beszélni, viszonylag kevés

Pénzben: kevés

Személyekben: kevés

Nyereség:

Pénzben: a költségek jelentős része is lehet

Egyebekben: ha egy-két vállalkozó, vagy cég jóindulata a „zsákunkban” van, több minden könnyebben megy majd

Megjegyzés: a szponzorálás nem ajándékozást jelent. Feltétlenül át kell gondolni, hogy mit tudunk a partnerünknek ellenszolgáltatásként felkínálni.

Bolhapiac

Egy csoport vagy egy munkaág bolhapiacot szervez vagy részt vesz egyen.

Ráfordítás:

Időben: inkább sok

Pénzben: kevés (reklámrá és szervezésre)

Személyekben: inkább sok

Nyereség:

Pénzben: 80 000 Ft-ig

Egyebekben: nyilvánosság elé lépés

Megjegyzés: a tapasztalatok szerint a bolhapiacok magas nyereséggel záródnak, de a ráfordított idő is tetemes.

Spagettinap

Szülőket és barátokat spagetti-évére invitálunk, pl. vasárnap az istentisztelet után.

Ráfordítás:

Időben: előre tervezhető, inkább kevesebb

Pénzben: kevés

Személyekben: néhány önkéntes, segítő kéz

Nyereség:

Pénzben: 10–12 000 Ft is lehetséges, vagy több

Egyebekben: „A szeretet íze...”, avagy a szívhez néha a gyomron át vezet az út.

Pártolók csapata

Szülők és felnőttek azzal a szándékkal alapítanak egy pártoló társaságot, hogy a helyi munkához pénzt gyűjtsenek.

Ráfordítás:

Időben: kevés

Pénzben: nulla

Személyekben: a kontaktemberen kívül senki más

Nyereség:

Pénzben: legjobb esetben a pártoló társaság teljes felelősséget vállal az egyesület költségvetéséért

Egyebekben: egy generációk közötti igazi együttműködés, mely önmagában áldás

Megjegyzés: egy helyi csoportot támogató pártfogó társaság, az anyagiakon túlmenően, az egyik legmegbízhatóbb, hosszú távon is hathatós segítség, támasz az ifjúsági munkához.

Teaosztás

Egy csoport – legjobb, ha télen – ki-megy egy forgalmas utcára, és teát oszt, esetleg egy kis teasüteménnyel.

Ráfordítás:

Időben: egy délután

Pénzben: kevés

Személyekben: egy csoport

Nyereség:

Pénzben: ámulni fogtok

Egyebekben: aki ajándékozik, még többet nyer.

Antal Ferenc (Fecó)

*megjegyzés nélkül
igaz adóproblémák is nem lehetnek fel
adózásértől kellene
fontosnak, elvárni
még csinosabb*

Mézes pogácsa

A mézes tészták aránylag olcsón és egyszerűen készíthető sütemények. Táplálóak, könnyen emészthetők, ezért kisgyermekeknek és betegeknek ajánljuk. Sokáig eltarthatók. A mézes tészta mindig könnyebb, ha gyúrás után pár óráig pihentetjük, de még jobb a sütés előtti este összegyúrnunk. Egyenletes, középhőmérsékletű tűznél süssük, de ne túl barnára, mert az íze keserűvé válik.

Hozzávalók: 1/4 kg méz, 1/2 kg

liszt, 10 dkg vaj vagy margarin, 10 dkg cukor, 1 egész tojás és 2 tojássárgája, 1 sapott kávéskanál szóda bikarbóna.

A meleg mézben feloldjuk a vajat, hozzáadjuk a többi anyagot és simára gyúrjuk. Citromhéjjal, fahéjjal, esetleg szegfűszeggel ízesítjük. 1/2 cm-re nyújtjuk és kis pogácsaszaggatóval kiszúrjuk. Tetejét tejfölös tojássárgával megkenjük és laposra vágott fél mandulával díszítjük.

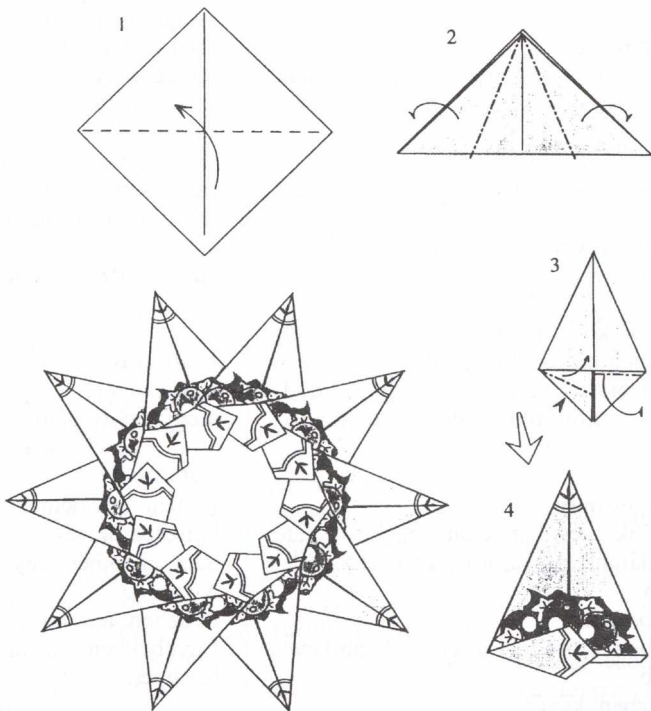
Tízágú teacsillag

10 db teatasakból vágott négyzet kell (kb. 4,7x4,7 cm-es). Az egyik sarkot ellapítjuk, a másikat hátrahajtjuk.

Úgy illesztjük össze, hogy a szomszédos elem tölcserébe dugjuk a másik elem sarkát.

Modell:

Tóth Edit

kipróbálta valaki?

mitől kezdődik az?
miért nem ajánljuk?

Betlehemi csillag

A csillag 2 db 3,5x3,5 cm-es, a csóva egy 7,5x7,5 cm-es aranyszínű papírból készül.

Modell: Hilly Jongsma

Végre valami egészen más: fenyőfa

- pauszpapír
- ceruza
- piros, zöld és sárga tónuspapír
- vonalzó
- piros fonal
- bot (50 cm hosszú és 8 mm vastag)

Mutatós karácsonyi dísz szobákban vagy az ablakokban. Az egyes motívumok könnyen kivághatók. A fonalakra történő felragasztás gondos munkát igényel.

1. A mellékelt mintákat átmásoljuk egy darab kartonra, és a sablonokat kivágjuk.

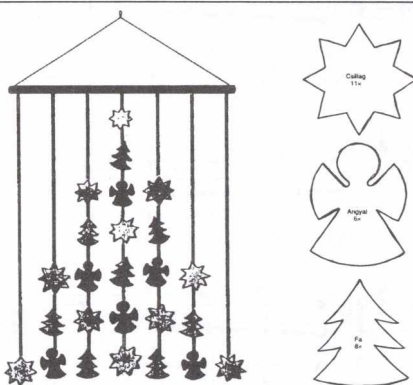
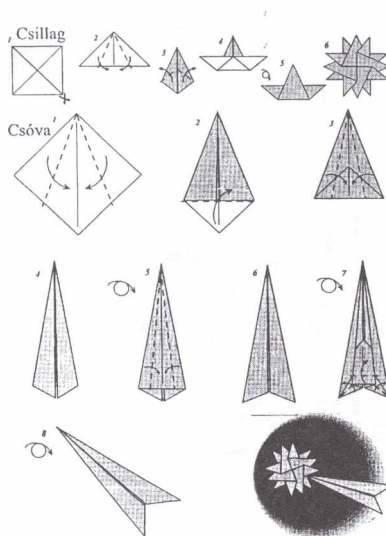
2. Minden motívumot kétszer kell kivágni, mivel a rögzítő fonalat később közben is meg kell ragasztani. Így a tónuspapírt kb. 7 cm magasra felhajtjuk.

Azért, hogy egy figura két része ezután pontosan illeszkedjen, úgy rajzoljuk rá a formákat a sablonokkal a felhajtott csíkra, hogy egyik sarok pontosan a hajtogatott szélen legyen. 6 angyalt, 11 csillagot és 6 fát rajzolunk.

3. A motívumokat úgy vágjuk ki, hogy a sarkon oldalról összefüggőek legyenek (a ráhagyást később levágjuk).

4. A (kettős) formát úgy rendezzük el, hogy együtt egy karácsonyfa formája alakuljon ki.

5. A felfüggesztéshez 7, egyenként 1,20 m hosszúságú fonalra van szükségünk, amelyeket duplán kell vennünk. Minden sorba egy fonalat teszünk be a kinyitott figurákba (a hurkok felül vannak!), és egy csepp ragasztóanyaggal rögzítjük. Most minden figurát vékonyan ragasztóval be-

kenhetünk, összeragasztjuk, s végül a kiálló sarkokat levágjuk.

6. A tartófonalak rögzítése úgy a legcélsezerűbb, ha a botot két széktámlára tesszük fel. Így a fonalak a figurákkal egymástól egyforma távolságban helyezkednek el, és kis darab ragasztószalaggal, vagy ragasztóval rögzítjük.

7. A botot két fonallal akasztjuk fel, amelyeket mindkét végükön rögzítünk. Ha azt akarjuk, hogy a figurák mozogjanak, akkor a két fonalat középen össze kell kötni és a mennyezetre erősíteni.

előremitte van A. E. E. ?
gyertyaöntés

ki csinálta? ✓

Ez is nagyon szép
ni az a kőmepapír

ÉNEKELJÜNK!

Regösének

Orosztony (Zala m.)

Giusto

1. Kelj fel, gaz - da, kelj fel, se - re - ged ma - gá - val,
száll az Is - ten há - zad - ra te - rí - tett asz - ta - lá - val,
te - le po - ha - rá - val.

Refr. Haj, re - gö rej - tem, azt is meg - ad - hat - ja Is - ten.
az a nagy Úr

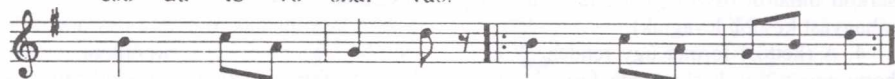
2. Nem va - gyunk mi rab - lók, Most jöt - tünk hi - deg kút - ról,
Szent Ist - ván szol - gá - i. El - fa - gyott ki - nek ke - ze,

hi - deg me - ze - jé - ről. ki - nek e - gyé - má - sa. Refr.
ki - nek lá - ba,

3. A - mott ke - let - ke - zik Cso - da - té - vő szar - vas - nak
egy fe - ke - te fel - hő, e - zer á - ga - bo - ga
ab - ban le - ge - lé - szik
cso - da - té - vő szar - vas.

száz mi - se - gye - r - tya, gyú - tat - lan gyul - lad - jék,
ol - tat - lan a - lud - jék. Refr.

4. Ad - jon az Úr Is - ten száz kis malacot. E - gyik ól - ból ki - fus - son,
en - nek a gaz - dá - nak a má - sik - ba be - fus - son,
har - ma - dik - ba is ju - s - son. Refr.

5. Ad-jon a jó Is - ten két kis te - he - net,
 en - nek a gaz - dá - nak

te - jet - va - jat e - le - get, hadd süs - se - nek ré - test
 sze - gény re - gö - lők - nek. Refr.

6. It - ten tu - dunk egy legényt, ki - nek ne - ve Kar - csi,
 a - mott tu - dunk egy leányt, ki - nek ne - ve Ter - ka.

Is - ten meg ne ment - se, kert mel - lé szo - rít - sa,
 ke - be - lé - be ejt - se,

úgy sík - kas - sa, rin - gas - sa, Be - le - csu - ko - rint - sa,
 mind a ko - ca ma - la - cát, be - le - pön - dö - rít - se,
 de még an - nál is jobban.

(†)
 mind a kis nyúl
 far - ka lik - ba,
 de még an - nál is job - ban. Refr.

7. Szé - ken ül a gaz - da, fe - le a gaz - dá - é,
 pén - zét ol - vas - gat - ja. fe - le re - gö - lő - ké. Refr.

Nyír - fa - ké - reg bocs - korom, ha le - het, be - cso - szogom. Refr.
 cser - fa - ké - reg pa - pucsom,

Boldog ünnepeket kívánunk!

Hogyan ad Isten győzelmet?

*nagy
bírák*

– ezt a mondatot választottuk a Szolnoki KIE országosan meghirdetett ifjúsági tábora idei mottójául, melyre a Börzsönyben fekvő Szokolyán, 1997. augusztus 6. és 3. között került sor. Nyári táborunkat rendszeresen július végén–augusztus elején rendezzük meg, melyen néhány éve egyben a Nagybányai IKE, a jugoszláv HUM (KIE) és a debreceni Mécses fiataljai is részt vesznek.

Idén Gedeon történetét dolgoztuk fel a Bírák könyve alapján. A munka nagy része 10–12 fős kiscsoportokban

folyt, itt naponta tanulmányozta végig a kb. 45 résztvevő Gedeon történetének egyes szakaszait. A nap további részében az adott igeszakaszhoz kapcsolódó és szabadidős programok várták a résztvevőket: műhelyek, csoportos játékok, előadások, terep- és akadályverseny, kirándulás, úszás.

A nyelvi nehézségekkel az eddigiekhez képest ez alkalommal könnyebben meg tudunk birkózni: a német és angol közvetítő nyelv mellett rendelkezésre állt szerbül és magyarul egy személyben beszélő tolmács is.

Három meghívott referens előadása tette színessé a Bírák könyvének történetét és világitotta meg a (kultur)történeti hátteret.

Hamar István szolnoki ref. lelkipásztor (Pista bácsi) az álmok Bibliában és a modern ember életében betöltött szerepéről beszélt a töle megszokott mértékadó

jószággal. Kőszeghy Miklós, a Károli Egyetem tanára történetkritikai szemszögből elemezte és láttatta a bírák korát. Tette ezt magával ragadó stílusban, hallgatóságát nemegyszer harsány nevetésre, majd élénk vitára készítve.

Dr. Szabó Károly szolnoki presbiter a nemzetközi és hazai Gedeon Társaság munkáját tárta élénk, személyes példákkal fűszerezve mondanivalóját.

Szálláshelyül a helybeli ref. gyülekezet házai szolgáltak. A falu környéke kiváló kirándulohelynek bizonyult, egy példától eltekintve: békésnek szánt akadályversenyünket egy vademberré változott cso(r)dpásztor zavarta meg, furkósbottal nyomatókat adva ízes nyelvezetű kiabálásának – mondván, ne zavarjuk az alig néhány száz méterrel arrébb legelésző teheneket. Kérésének nyúlcipliben tettünk eleget.

A program érdekes színfoltját alkották a Nagy Ferenc („a” Feri) mezőtúri nevelőtanár és segítői által vezetett műhelyek, ahol a

gyöngyfüzés, az origami és a nemezelés örömét élhettük át – néha az asztal alatt szétgurult kincset keresve, gyakran könyökig szappanosan-lucskosan.

Fontosnak tartom, hogy – részben eddigi példákból okulva – sikerüli különválasztani a lelki vezetés és a technikai szervezés feladatát. Köszönet illeti mindazokat, akik eljöttek, különösen pedig a csoportvezetőket, akik a munka oroszlánrészét vállalták magukra. Az egyik legmeghatározóbb élményem a tábormal kapcsolatban, hogy lehet számítani egy felkészült és tette-kész munkatársi csapatra, amelynek tagjai ötletességüket, rugalmasságukat bizonyították a tábor nehezebb helyzeteiben is. S nem rejtették véka alá, ha jobbító szándékú javaslatuk volt.

Andrew Lloyd Webber mellett pedig talán a résztvevők is megbocsátanak, hogy gyülekezőre hívó zeneként napjában többször is felhangzott a Jézus Krisztus szupersztár Hozsannakórusa.

Csizmadia Csaba

Jöjjetek elébe!

Olvasandó: Máté ev. 25,1–13

„És akik készen valának, bemenének övele a menyegzőbe, és bezáraték az ajtó.”

Bár többnyire inkább a súlyos figyelmeztetést halljuk meg belőle, a tíz szűz példázata Jézus egyik legszebb története. Igazi adventi „történet”, igazi adventi távlatokkal. Isten Országára várunk, és Jézus elmondja: mihez „hasonló”. Isten Országáa olyan lesz, mint egy menyegző, mint a földi élet legnagyobb és legszebb ünnepe (nem is tudjuk másképpen felfogni nagyságát és szépségét, mint ezen keresztül!). Ezt a képet erősítik meg a próféták is (pl. Ézsaiás 25,6) és a Jelenések könyvének nagy látomása (Jel 19). Ennek a nagy örömnepnek Isten a szerzője (Mt 22,1), amelyben mi részesedhetünk. Erre érdemes várakoznunk, ezért érdemes élnünk – ez az emberi élet nagy váradalma: részesedni Isten örök örömében és dicsőségében. Éppen emiatt mondhatjuk, hogy a példázat tele van feszültségekkel. A bezárt ajtók mögött lakodalmi ének és öröm, az ajtón kívül kétségbeesés és elveszés. Az első feszültség tehát: a menyegző fényének és az éjszaka sötétjének a metsző szétválása. (A történet döntő részt az ajtókon kívül játszódik és csúcspontja éjfélkor van.) Ugyancsak nagy feszültséget hordoznak a történetben nyomon követhető mozgások: a szűzek „kimennek” a völlegény elé, a völlegény hosszú ideig „nem jön” (késkédekik), amikor aztán „eljön”, a bolond szűzek „elmennek” olajat venni, a bölcsök „bemennek” a násznéppel a menyegzőbe, aztán a többiek is „megjönnek”, de már „nem mehetnek be”. Aztán feszültség van a várakozók magatartásában is: öt közülük okos, öt pedig bolond. Látszólag mindenben egyformák, együtt mennek ki, együtt várnak, együtt alszanak el, együtt riadnak fel a kiáltásra – és majd

ettől a ponttól válik szét a történetük. A valóság azonban az, hogy már kezdetkor sem voltak azonosak.

Mit üzen a példázat? Jézus a várakozás mikéntjéről beszél, és azt is értjük, hogy a súlypont a végső intésen van: „Vigyázzatok azért, mert sem a napot, sem az órát nem tudjátok!” (13). De mennyivel értjük és éljük komolyabban az intést, ha végiggondoljuk a példázatot? Emeljünk ki most két feszültséget jelentő elemet: az egyik a várakozás mikéntjével, a másik a völlegény érkezésével kapcsolatos. Egy bibliatudós megfigyelte, hogy Jézus példázataiban mindig van egy meghökkentő (vagy inkább kizökkentő) elem, egy megrázó fordulat: pl. az úr megdicséri a csaló szolgát (Lk 16,8), a pásztor otthagyja kilencvenkilenc juhát az elveszett egyért (Lk 16,4), a tékozló fiú apja kimegy a külső sötétségre, hogy „bekönyörögje” az idősebbik testvért (Lk 16,28). Jézus ezzel a kizökkentéssel eszméltet fel minket az Isten és az ember kapcsolatának egy-egy nem mindennapos vonatkozására. Ebben a példázatban is van egy megrázó fordulat: az eszes szűzek nem adnak olajat a bolondoknak. Gondoljunk bele a drámába: együtt kapnak megbízást arra, hogy köszöntsek a völlegényt, s ezért cserébe részt vehetnek a menyegzőn, együtt mennek ki a völlegény elé, együtt várnak hosszú időn át, együtt szunnyadnak el, együtt riadnak fel – minden együtt történik, de éppen a legfontosabb ponton megszakad ez az „együtt”! „Adjatok nekünk a ti olajotokból, mert a mi lámpásain kialusznak! Az eszesek pedig felelének...: Netalán nem lenne elegendő nekünk és nektek; menjetek inkább az árusokhoz és vegyetek magatoknak!” (8–9).

A pillanat megoszthatatlanságát fejezi ki ez! Sok magyarázó úgy véli, hogy az

Sziasztok! Itt van újra a szilveszteri buli, és ha nincs túl sok ötleted, talán segítség lehet hozzá ez a két újabb játék. Ki lehet ezeket is próbálni, ha még nem vagytok túl fáradtak, vagy talán pont azért, mert már minden máshoz fáradtak vagytok. Mindkét játék olyan, amit lehet most megismert emberekkel is játszani, nem feltétlenül a jól összeszokott társaság.

TÖRÖK-GÖRÖG

Kategória: szórakoztató, reflexfejlesztő játék

Játékosok: 10 fő fölött

Hely: –

Csapat: 2 csapat + 1 mesélő

Kellékek: ha teremben játszunk, mindenkinek szék

Idő: 5–10 perc

Két egyenlő számú csapat áll fel egymással szemben, illetve ül a teremben. A játékvezető kinevezi az egyik csapatot töröknek, a másikat görögnek. Ezután belekezd egy történetbe, amelyben sokszor fordul elő a török és a görög szó. Amelyik csapat a nevét hallja, feláll és mélyen meghajol. Az említett csapatnak azon tagjai, akik nem vagy csak késve hajoltak meg, kiesnek a játékból. Az a csapat győz, amelyiknek több játékosa marad.

Érdeemes olyan játékvezetőt (mesélőt) választani, akinek szinte kifogyhatatlan a fantáziája, és hosszú ideig tud érdekfeszítő – és megmozgató, figyelemre serkentő történetet mondani.

Remélem, hogy a játékok élvezetesekek, a szilveszteri mulatozások emlékezetesekek lesznek. Kívánok jó szórakozást, és áldott, boldog karácsonyt és új évet.

NYELVZAVAR

Kategória: szójáték

Játékosok: 10 fő fölött

Hely: –

Csapat: szótagonként 1–1 csapat + a kitaláló

Kellékek: –

Idő: 2 perc

A játékosok kiküldik a tereméből (vagy hallótávolságon kívülre) a kitalálót, és kitalálnak egy minimum háromszótagos szót (pl. tulipán), a játékosokat 3 csoportra osztják és megbeszélik, melyik csoport melyik szótagot mondja. Miután behívták a kitaláló játékost, az első csoport azt kiáltja: tu..., a második azt, hogy: ...li..., a harmadik pedig: ...pán. Természetesen mindenki egyszerre kiabál!

A kiküldött játékosnak az a feladata, hogy a látszólag értelmetlen kiabálásból kiszűrje, hogy mi volt az eredeti szó. Ha kitalálja, beáll a többiek közé, ha nem, zálogot ad (esetleg újra ő megy ki).

Ha már jól megy a játék, lehet növelni a szótagszámot, és persze a csapatszámot is.

Zsó

„Mindig imádkozni kell, és meg nem restülni!” (Lk. 18:1)

Miért imádkozunk?

- mert erre hívott el bennünket az Úr
- mert ez a Gyülekezet hivatása is
- mert ez életbevágóan fontos
- mert van, Aki meghallgatja
- mert van mit elmondani Neki
- mert (ide írd a Te nézetedet!)

„Uralkodik az ÚR! Vigadjon a föld, örüljön a sok sziget!” (Zsolt 97:1)

Negyedévi imatémák:

adjunk hálat:

- a szentek közösségéért
- az afrikai és dél-amerikai ébredésért
- az evangélisták munkájáért
- a bibliafordításokért
- saját életünkért

könyörögünk:

- valóban áldott új esztendőért
- összefogásért
- megértésért
- helyi KIE-csoportunkért
- épülésünkért

Kánaáni–magyar szószedet IV. rész

Most egy olyan fogalommal ismerkedjünk meg, aminek igazából csak keresztyének között van jelentése. Legalábbis én még nem hallottam világi szövegkörnyezetben e szót, ellentétben sok mással. Ez a fogalom a *bizonyágtétel*.

Kapcsolatban áll ez a fogalom a hitvallással is, de nem véletlen, hogy például az angol nyelvben is különböző szóról van szó (testimony és confession). A hitvallás alapvetően arról szól, hogy én kiben, miben hiszek, középpontjában tehát Jézus személye áll. A bizonyágtétel azonban leginkább arról szól, hogy mit tett az Úr értem, milyen voltam „őember-koromban”, milyenné tett Jézus engem, tehát alapvetően a középpontban Jézus tette, cselekedete áll. Hitvallás lehet közös, akár igen sok emberre kiterjedő érvényű, mint például az Apostoli Hitvallás, a bizonyágtétel azonban egyéni, személyre szabott. Senki nem mondhatja el a másik ember megtérését sajátjaként.

A bizonyágtétel magában hordozza a bizonyosság, bizonyosság szót, kizárva ezzel önmagából a kételkedést, bizonytalanságot. Ez azért fontos, mert a Jézusról szóló bizonyágtétel alapja az a tény, hogy Ő meghalt értem és helyettem a kereszten. Nem szabad félelemből, sem semmi más okból „bizonytalanságtévőkkel” válnunk!

Bizonyágtételnek mindig, mindenhol van helye. Nemcsak Istentiszteleteken, de buszon, iskolában, boltban is! A bizonyágtétel azonban nem lerohanás, nem erőszakos térítés!

A bizonyágtétel az, aminek nem szabad hiányozni egyetlen keresztyén életéből sem, foglaljuk hát össze végül, mi is a lényege: megosztani emberekkel azt a csodát, hogy Jézus megszólított, és én válaszolhattam.

Erről én is boldogan teszek bizonyágot!

Szeretettel:

Kristóf

Henri Matisse munkája

